

ΧΡΟΝΙΚΑ ΖΕΡΟΝΙΘ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ 2 ● ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1977 ● ΧΕΣΒΑΝ 5738

וְשָׁנָתֶם לְבַנִּיךְ וְדֹבְרָת בָּם

«Καὶ θά τά διδάξης εἰς τά τέκνα σου καὶ θά διμιλῆς διαρκῶς περί αὐτῶν» (Δευτερ. 6:7)

**«Κανένα παιδί
έξω άπο
τό Έβραικό
Σχολεῖο»**

Φέτος, τό Έβραικό Σχολεῖο τῆς Κοινότητας Άθηνῶν, στό Ψυχικό, μπαίνει στό 17ο χρόνο τῆς συνεχοῦς λειτουργίας του καί ἀνοίγει πάλι τίς πόρτες του γιά νά δεχθεῖ τά έβραιόπαιδα τῆς Αθήνας.

Τό θαυμάσιο διδακτικό προσωπικό, ή καθοδήγηση τῆς σχολικῆς Έπιτροπῆς καί οἱ ἄρτιες κτιριακές ἐγκαταστάσεις του τό κατατάσουν ἐπάξια ἀνάμεσα στά καλύτερα Ἑλληνικά σχολεῖα.

Ἡ ἀξία τοῦ Έβραικοῦ Σχολείου δέν εἶναι μόνο δτὶ διδάσκεται σ' αὐτό σωστά ή ὅλη πού ὁρίζει τό Υπουργεῖο Παιδείας, δέν εἶναι μόνο δτὶ τά παιδιά παίρνουν μιά σωστή έβραική μόρφωση, ἀλλά ἀκόμα – τό κυριώτερο – δτὶ τά έβραιόπαιδα ζώντας μαζί 7 - 8 χρόνια στό ἴδιο Έβραικό περιβάλλον ἀπαλλάσσονται ἀπό τυχόν «προβλήματα». Τά «προβλήματα» αὐτά θά τούς δημιουργοῦντο πιθανόν μέ τή φοίτησή τους σέ ἄλλα σχολεῖα, ὅπου λόγω θρησκευτικῆς διαφορᾶς θά ἀντιμετώπιζαν καταστάσεις, πού πολλές φορές ἵσως θά σφράγιζαν τή ζωή τους.

Ἡ λειτουργία τοῦ Σχολείου συμπληρώνεται μέ μιά ἀκόμη ἀξιοπρόσεκτη προσπάθεια, πού εἶναι ή δημιουργία «όμάδων μητέρων», πού μέ τήν καθοδήγηση ψυχολόγου μποροῦν νά βοηθήσουν καί αὐτές στή σωστότερη ψυχική ἀνάπτυξη τῶν παιδιῶν τους.

Ἄπο αὐτά τά παιδιά θά βγοῦν οἱ Έβραιοι ἔφηβοι καί ἀργότερα, δταν θά ἐνηλικιωθοῦν, θά δημιουργήσουν μιά σωστή έβραική οἰκογένεια, μή παραλείποντας συγχρόνως νά προσφέρουν τή μόρφωση καί τόν ἐνθουσιασμό τους στίς πολυάριθμες ύπορεσίες γιά τήν ἔξυψωση καί τή διατήρηση μιᾶς ἀληθινῆς έβραικῆς κοινοτικῆς ζωῆς, μέσα στά Ἑλληνικά πλαίσια.

Οι γονεῖς ἃς ἀντιληφθοῦν σωστά τή μεγάλη αὐτή προσφορά τοῦ Σχολείου Ψυχικοῦ. Ἐχουν καθῆκον νά βοηθήσουν χωρίς δισταγμούς στή διατήρηση τῆς ύψηλῆς στάθμης του γιά τήν καλύτερη ἀπόδοσή του. Ό Έβραισμός τῆς Έλλάδος καί ή Ἰσραηλιτική Κοινότης Άθηνῶν δέν φείδονται κόπων καί χρημάτων γιά τή συνεχή βελτίωση τοῦ Έβραικοῦ Σχολείου.

⇒ Στό χέρι καί στήν καρδιά, λοιπόν, τοῦ καθένα μας εἶναι: «Κανένα παιδί έξω άπο τό Έβραικό Σχολεῖο»!

**‘Η Θυσία
τοῦ συνταγματάρχου
Μ. Φριζῆ**

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Γράφαμε στό προηγούμενο φύλλο τῶν «Χρονικῶν» τοῦ Κ.Ι.Σ. δτὶ «‘Η Ιστορία τοῦ Ἐβραϊσμοῦ στήν Ἑλλάδα είναι συνυφασμένη μὲ κάθε μιά περίοδο τῆς Ιστορίας τοῦ τόπου αὐτοῦ».

Τό πιό χαρακτηριστικό παράδειγμα αὐτῆς τῆς διαπιστώσεως βρίσκεται στήν προσφορά τοῦ δμοθρήσκου μας Συνταγματάρχου Μαρδοχαίου Φριζῆ, πού ὑπῆρξε δ πρῶτος ἀνώτερος “Ἐλληνας ἀξιωματικός πού ἔπεσε μαχόμενος στόν Ἐλληνο-ἰταλικό πόλεμο.

Σέ εἰδική ἔκδοσι τοῦ Κ.Ι.Σ., πού κυκλοφόρησε αύτό τὸν μῆνα, περιέχονται στοιχεῖα καί κρίσεις τόσο γιά τὴν ἐκλεκτή προσωπικότητα τοῦ Φριζῆ δσο καί γιά τὴν ἡρωϊκή θυσία του.

Γιά τὴν προσωπικότητά του ἡς περιορισθοῦμε μόνον στὰ δσα λιτά, ἀλλά χαρακτηριστικά σημείωσε στό «ἀτομικὸν βιβλιάριον τοῦ λοχαγοῦ Φριζῆ Μ.», στὶς 5 Ἰουλίου 1933, δ Διοικητής τοῦ 7ου τάγματος Δ. Τριανταφυλλίδης:

♦ «... ‘Η ἐγκυκλοπαιδική του μόρφωσις πλουσία, δύναται νά διδάξῃ θέματα φύσεως κοινωνικῆς, ιστορι-

κῆς, νομικῆς, οίκονομικῆς κλπ. Διοικητική ίκανότης ἀρίστη. Ἐλάχιστα ἀπασχολεῖ τούς προϊσταμένους του μέ τὴν διοίκησιν τοῦ τμήματός του. Ἐκφράζεται καλῶς εἰς τάς προφορικάς καί ἐγγράφους διαταγάς του καί παρακολουθεῖ ἀγρύπνως τὴν ἐκτέλεσιν. Διακρίνεται διά τὴν προνοητικότητα καί τὴν εύστροφίαν του. Εύσταθεια καί ψυχική δυναμικότης ἀρίστη. Διαρκῶς κατέχεται ὑπό τοῦ συναισθήματος τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης, ἐπί τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἐπιπέδου. Ψύχραιμος καί ἥρεμος πάντοτε. Κρίσις καί ἀντιληπτική ίκανότης ἀρίστη. Μεγάλης πείρας πολεμικῆς καί εἰρηνικῆς. Θέλησιν ἔχει ἴσχυροτάτην, ἐργατικότητα δέ πλέον τοῦ δέοντος. Ἀτομική παράστασις καί ἐμφάνισις λίαν καλή, κοινωνικότης καί συμπεριφορά ἀτομική καί οἰκογενειακή λίαν καλαί.

♦ Γιά τή θυσία του στήν Πατρίδα Ἑλλάδα, ἀπό τίς δεκάδες τῶν δημοσιευμάτων, ἡς ἀναδημοσιεύσουμε ἡνα χαρακτηριστικό ἀπόσπασμα ἀπό τὴν ἐφημερίδα «Βραδυνή», τῆς 5.12.1970:

«Στάς 5 Δεκεμβρίου δ Φριζῆς λαμβάνει τό ἐμπιστευτικό σημείωμα διαταγῶν τό δποιον ὥριζεν δτὶ εἰς τάς 4 τό πρωΐ τό ἀπόσπασμα ἐπρεπε νά κινηθῇ ταχέως, «καλπάζον» δπως εἴπε δ ἰδιος εἰς τούς ἄνδρας του, διά νά ἀποκοπῇ δ ἀποχώρησις τῶν Ἰταλῶν. Ἐπλυνε προχείρως τό πρόσωπόν του, εἴπε τὴν προσευχήν του, τὴν δποίαν ούδέποτε παρέλειπε καί διέταξε νά ἐτοιμάσουν τά ἀλογα. Καβάλα στ’ ἀσπρο τό δικό του μπῆκε ἐμπρός. Ἐπικεφαλῆς δπως πάντα, ώσαν νά διησθάνετο δτὶ δι’ αὐτόν θά ἥτο δ Μεγάλη Ἡμέρα. Τόν ἀκολουθοῦν οι ἀξιωματικοί καί τό ἐπιτελεῖον του. Καλπάζοντας φθάνουν εἰς τό παρατηρητήριον ἐνώ δ ἐπιχείρησις διεξήγετο ἐπιτυχέστατα.

— Πᾶμε κάπου νά προφυλαχθοῦμε τοῦ λέει κάποιος ἀπό τούς ἀξιωματικούς του.

— Γιατί νά πᾶμε; ρωτᾶ δ Φριζῆς.

— Μά δέν βλέπετε κ. Συνταγματάρχα; Τό πυροβολικό μᾶς χτυπάει ἀλύπητα, οἱ δλμοι Θερίζουν, κί’ ἔπειτα, γιά νά μή δίνωμε στόχο στ’ ἀεροπλάνα.

— Καί τά παιδιά μου, πού θά τ’ ἀφίσω; Αύτά δέν δίνουν στόχο;

Τήν 11ην ὥραν τῆς 5ης Δεκεμβρίου, δταν διόδος τῆς Βίστριτσας παραβιάζεται, δύο σμήνη ἵταλικῶν ἀεροπλάνων, ἐν τῇ προσπαθείᾳ των νά συγκρατήσουν τήν ὑποχώρησιν τῶν Ἰταλῶν ἐνσκήπτουν ἀπό δύο κατευθύνσεων καί πραγματικῶς σκεπάζουν τόν ούρανό. Κί’ ἀρχίζουν νά ἔξεμοῦν λάβαν καί πῦρ μέ μανία καί ἔκ τοῦ ἀσφαλοῦς, διότι δ φάλαγξ ἐστερεότο τελείως ἀντιαεροπορικοῦ πυρός.

Χαμηλώνουν, πολυβολοῦν, προσπαθοῦν νά διασκορπίσουν τήν φάλαγγα, ἐν τῇ ἀπεγνωσμένῃ των προσπαθείᾳ νά διαφύγῃ τό πεζικόν τους ἀπό τήν σιδηράν λαβίδα, ἥτις τό περιέσφιγγε δλονέν

— Ἀφιππεύσατε! διατάσσει δ Φριζῆς — Πρηνεῖς εἰς τά δρύγματα.

“Ολοι, ώσαν ἐλατήρια ἐνός τελείου μηχανήματος ὑπακούουν εἰς τάς διαταγάς του. “Ολοι! Ἐκτός ἀπό τόν ἴδιον. Αύτός είχε μείνει ἔκει, εύθυτενής, ὑπερήφανος, καβάλα στ’ ἀσπρο ἀλογό του σωστός μυθικός γίγας καί περιεφέρετο παντοῦ καθ’ δλην τήν ἐκταπιν

ΕΒΡΑΙΟΙ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑΣΜΟΣ

Ψεύδη καί συκοφαντίες πού προσπαθοῦν νά καλύψουν τή Θρησκευτική καί ιστορική άληθεια

1 Μιά παραεκκλησιαστική Χριστιανική δργάνωσις, πού έμφανίζεται μέ διάφορες όνομασίες, συνηθίζει, μέ άπλοϊκή εύκολιά, νά έμφανίζει τόν Ίουδαϊσμό, τό Σιωνισμό καί τούς 'Εβραίους σάν ύπεύθυνους ή καί συνενόχους μέ τήν Χριστιανική αἵρεση τού Χιλιασμού («Μάρτυρες τού Ιεχωβᾶ»).

Δέν θά είχαμε κανέναν άπολύτως λόγο νά άσχοληθούμε μέ αύτούς τούς αστείους ίσχυρισμούς αν στή βάσι τους δέν ύπηρχε ένα διαφανόμενο αντιπομπικό πνεύμα: Σκοπός αύτῶν τῶν συκοφαντικῶν δημοσιευμάτων είναι δχι ή άντιμετωπίσις μέ έπονημονικά, Θρησκευτικά, ή λογικά έπιχειρήματα τού Χιλιασμού άλλα ή παλιά μέθοδος τού νά έπισείται δ «μπαμπούλας τῶν 'Εβραίων» (πού φταίνε πάντα γι' δλα»!).

Είναι λοιπόν, σύμφωνα μέ τά λόγια αύτῆς τῆς δργανώσεως, έπικινδυνος, καταδιωκτέος, έπιληψιμος κλπ. γιά τούς Χριστιανούς δ Χιλιασμός δχι γιά τόν α' ή β' Θρησκευτικό λόγο, άλλα γιατί «πίσω απ' αύτόν είναι οι 'Εβραῖοι»!

Θά ήταν γιά γέλια δλη αύτή ή άσυνάρτητη έπιχειρηματολογία δν δέν ήταν κι' αύτόχρημα συκοφαντική κι' δν δέν έδειχνε ένα καθυστερημένο καί μισαλλόδοξο άντισημιτισμό. "Εναν άντισημιτισμό πού έχει άπό μακροῦ έκλείψει άπό τίς συνειδήσεις τῶν λαῶν καί μένει μόνον σέ μερικά καθυστερημένα μυαλά.

2 "Ας πάρουμε δμως νά έξετάσουμε ένα πρός ένα τά δηθεν «έπιχειρήματα» (κατηγορίες) τῶν κατηγόρων μας.

♦ α «Ίδρυτής τού Χιλιασμοῦ είναι δ 'Εβραῖος άπατεώνας Κάρολος Ρώσελ»:

Η γνωστή, έγκυρος έγκυκλοπαίδεια «American» στό λήμμα Charles taze Russell («Pastor Russell») γράφει δτι δ Ρώσελ ήταν άπό τούς γονεῖς του «όρθοδοξος Πρωτεστάντης»!

♦ β. «Πληρώνονται μέ δισεκατομμύρια δολλάρια οι άπάτριδες άπό τούς άντιχριστους 'Εβραίους γιά νά γκρεμίσουν τήν 'Ορθόδοξον Πίστιν τού Χριστοῦ μας!»

'Απαντοῦν στήν κατηγορία αύτή οι ίδιοι οι Χιλιαστές («Μάρτυρες τού Ιεχωβᾶ» – Βιβλική καί Φυλλαδική 'Εταιρία Σκοπιά 1973, σελ. 15) δτι: «Οι Μάρτυρες τού Ιεχωβᾶ τονίζουν έπίσης μέ τόν πιό έντονο

καί κατηγορηματικά τρόπο δτι ως Χριστιανοί άφιερωμένοι στόν Θεόν καί Πατέρα διά τού Λυτρωτοῦ καί Σωτήρος Ιησού Χριστού, δέν έχουν καμμιά άπολύτως σχέσι μέ τούς άνευ Χριστού Ίουδαίους ή Ίουδαίοντας ή Σιωνιστάς ή άλλους Θρησκευτικούς, πολιτικούς ή κοινωνικούς δμίλους. Είναι μόνον Χριστιανοί καί ή Θρησκεία τήν δποίαν πρεσβεύουν είναι ή Χριστιανική Θρησκεία καί αύτήν άποδέχονται καί δημολογούν ως τήν μόνην άδον τής έν Χριστώ σωτηρίας. Αντίθετες άποψεις πού έπιδιώκουν νά παρουσίασουν τούς Μάρτυρας τού Ιεχωβᾶ δτι έχουν πολιτικές έπιδιώξεις καί μάλιστα κοσμοκρατορικές, έάν δέν είναι άφελεις έπινθησεις άπληροφορήτων μισαλλοδοξών άνθρωπων, είναι πάντως καθ' δλοκληρίαν ψευδεῖς καί κακόβουλοι καί δέν έχουν καμμιά άπολύτως σχέσι μέ τήν κρυσταλλίνης διαυγείας καί καθαρότητος Χριστιανική θέσι πού έχουν στόν κόσμο οι διάκονοι τού Εύαγγελίου τού Χριστού, οι Χριστιανοί Μάρτυρες τού Ιεχωβᾶ».

"Οσον άφορά τόν ύπαινιγμόν περί δηθεν χρηματοδοτήσεως τῶν Ιεχωβάδων άπό τούς 'Εβραίους αύτός στηρίζεται στά γνωστά - πλαστά περιεχόμενα τῶν «καταγγελιῶν» τού λιβελογραφήματος τῶν «Πρωτόκόλλων τῶν Σοφῶν τῆς Σιών»: 'Η πηγή τῆς προελεύσεως χαρακτηρίζει καί τήν σοβαρότητα τῆς καταγγελίας!

"Άλλωστε οι 'Εβραῖοι κατά καιρούς έχουν κατηγορηθή σάν χρηματοδότες τῆς Μαφίας, τού Κομμουνισμού, τού Καπιταλισμού, καί χιλίων - δυό άλλων «-ισμῶν». Μόνον άφελεις (ή κακοήθεις) άνθρωποι προβαίνουν σέ τέτοιους ίσχυρισμούς κι' άκόμη πιό άφελεις μπορούν νά τούς πιστέψουν!

♦ γ. «Οι Ιεχωβάδες όνομάζουν τήν κυβέρνησιν καί δλας τάς έξουσίας σατανικάς καί (ζητοῦν) νά τάς παραδώσωμεν εις τήν έρχομένην Σιωνιστικήν κυβέρνησιν τῆς Ιερουσαλήμ»:

Οι Χιλιαστές, δπως είναι γνωστόν, δροῦν σ' δλες τίς Χριστιανικές χῶρες τῆς ύφηλίου (μέ μεγαλύτερη ή μικρότερη έπιτυχία καί άπήχησι). Μόνον δμως στήν 'Ελλάδα έπιχειρεῖται δ άνεπίτρεπτος αύτός συσχετισμός τους μέ τούς 'Εβραίους. Εύλογον είναι, λοιπόν, τό έρώτημα πῶς δέν συμβαίνει τό ίδιο καί στίς άλλες χῶρες, άφοῦ, δπως διατείνονται οι άνιστόρητοι κατήγοροί μας, σκοπός τῶν Χιλιαστῶν είναι «ή έρχομένη

Σιωνιστική κυβέρνησις τῆς Ἱερουσαλήμ»;

Μάλιστα, όπως παρατηρεῖ τό δρθόδοξον χριστιανικόν περιοδικόν «Σωτήρ» (ὅργανον τῆς δημωνύμου Ἀδελφότητος Θεολόγων), σέ σχόλιόν του πού ἔξετάζει τίς «ἀντιφάσεις τῶν Χιλιαστῶν», (στό φύλλον του τῆς 25.5.1977 σελ. 313), οἱ Χιλιαστές «ένω ὑπεστήριζαν μέχρι τοῦ 1955, δτὶ ἡ ἐπιστροφή τῶν Ἐβραίων εἰς τὴν Παλαιστίνην, σύμφωνα μέ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἱεχωβᾶ ἥτο ἀπόδειξις, δτὶ ἔφτασε ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου, τὸ 1955 ἐκήρυξαν δτὶ ἡ ἐπιστροφή τῶν Ἐβραίων εἰς τὴν Παλαιστίνην ἥτο ἔργον τοῦ διαβόλου».

Ἄλλα τότε πῶς οἱ Χιλιαστές ἐπιζητοῦν κί ἐργάζονται γιά τὴν «Σιωνιστικήν κυβέρνησιν τῆς Ἱερουσαλήμ»;

Ἄν ἔλθομε στή σωστή ἀντιμετώπισι τοῦ θέματος δτὶ οἱ Ἱεχωβάδες στίς ἐπιδιώξεις τους «όνομάζουν Κυβέρνησιν τῆς Ἱερουσαλήμ», πρέπει τότε νά παρατηρηθῇ δτὶ: κάθε θρησκεία, (καὶ δ Ἰουδαϊσμός καὶ δ Χριστιανισμός, κί ἀναφερόμεθα εἰδικά στόν Ὁρθόδοξο Χριστιανισμό) πού ἔχουν ἔναν οίκουμενικό χαρακτῆρα (πού πηγάζει ἀπό τὴν περί ἀδελφότητος ὅλων τῶν ἀνθρώπων διδασκαλία), χρησιμοποιοῦν ἐκφράσεις πού ἀφοροῦν τὴν Μεσσιανική ἐποχή, δπου δλοι οἱ λαοί τῆς Οίκουμένης θά ἀποτελέσουν, κατά τό δραμα τοῦ Ἡσαΐα, μιά οίκογένεια. Χωρίς νά κρίνουμε τό δρθό ἥ μή αὐτῶν τῶν ἀντιλήψεων, θά πρέπει ἵσως νά δοῦμε καὶ τίς διακηρύξεις τῶν Ἱεχωβάδων περί τῆς «Κυβερνήσεως τῆς Ἱερουσαλήμ», μέ τό ἴδιο πρίσμα.

Τέλος, ἐνδεικτικόν εἶναι δτὶ δ πρώην ὀπαδός τῶν Χιλιαστῶν Γκύντερ Πάπε (Gunther Pape) πού ἥλθε στήν Ἑλλάδα προσκεκλημένος τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξου Ἑκκλησίας, γιά νά ἀποδείξῃ τά λάθη καὶ τίς πλάνες τῆς Χριστιανικῆς αιρέσεως τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἱεχωβᾶ» πουθενά δέν βρῆκε συσχετισμό μέ τόν Ἰουδαϊσμόν. Καὶ δ Πάπε ἐργάστηκε, στό παρελθόν, γιά τούς Χιλιαστάς σ' δλόκληρον τόν κόσμο!

♦ δ. «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἑκκλησία περιμένει μέ ἀγάπη καὶ μητρική στοργή νά ἐπιστρέψουν τά πλανεμένα αὐτά θύματα τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων».

Αύτό εἶναι μεταξύ τῶν καθηκόντων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Ὁρθόδοξου Ἑκκλησίας, στά δποια ἔμεις οἱ Ἐβραῖοι δέν ἔχομε — καὶ δέν μποροῦμε νά ἔχομε — καμμία ἀπολύτως ἀνάμιξι καὶ σχέσι.

Ἐκεῖνο πού πρέπει νά σημειωθῇ εἶναι δτὶ ἡ ἐπίσημος Ἑλληνική Ὁρθόδοξος Ἑκκλησία — στηριζομένη σέ σοβαρή μελέτη τῶν στοιχείων, τῶν ντοκουμέντων κλπ. δέν κάνει κανένα συσχετισμόν μεταξύ Χιλιαστῶν καὶ Ἐβραίων. Ἀποδεικτικόν εἶναι τό ἔγγραφον (Πρωτ. A/2241/8.8.1975) τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρός τό ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης. Βλέπε σχετικά καὶ πρόσφατες ἐκδόσεις:

♦ «Ἡ ἀλήθεια γιά τούς Ἱεχωβάδες», στήν ἐβδομα-

διαία ἔκδοσι τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Φωνή τοῦ Κυρίου» (31. 10. 1976).

♦ Ἀρχιμανδρίτου Π. Μπεζενίτη, Γραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου, (νῦν Μητροπολίτου Ζακύνθου), «Ἡ ποιμαντική ἀντιμετώπισις τοῦ Χιλιασμοῦ». Ἐκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας, 1976.

♦ Ἀντ. Γ. Ἀλεβιζόπουλου, «Ἡ Σκοπιά: Ζωηρότερο φῶς ἥ πυκνότερο σκότος;», Ἀθῆναι 1977.

♦ ε. Συμπεράσματα:

«Ο Χιλιασμός δπως εἶναι παγκοσμίως παραδεκτόν, δέν ἔχει καμμία ἀπολύτως σχέσι μέ τόν Ἰουδαϊσμόν.

Τό μόνον σημεῖο «ἐπαφῆς» εἶναι δτὶ οἱ «Μάρτυρες τοῦ Ἱεχωβᾶ» σφετερίζονται στοιχεῖα, ἀρχές καὶ ἰδέες ἀπό τήν παλιά Ἰουδαϊκή θρησκεία, ἥ δποια χρονικῶς προϋπήρξε ΟΛΩΝ τῶν Μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν.

«Ἡ διαμάχη μεταξύ Ὁρθοδοξίας καὶ Μαρτύρων τοῦ Ἱεχωβᾶ, εἶναι μιά καθαρῶς ἐνδο - χριστιανική ὑπόθεσις. Ἀφορᾶ τίς θρησκευτικές διαφορές δύο Χριστιανικῶν δμάδων: οἱ Ἐβραῖοι καὶ δ Ἰουδαϊσμός, πολύ περισσότερον δέ δ Σιωνισμός, δέν ᔓχουν καμμία σχέσι σ' αὐτή τήν ἄκρως «οίκογενειακή» διαμάχη.

Βέβαια καὶ οἱ ἴδιοι οἱ κατήγοροί μας τό γνωρίζουν δτὶ δέν ὑπάρχει κανένας συσχετισμός. Ἀναχρονιστικοί, δμως, καὶ μέ παρωπίδες δπως εἶναι, νομίζουν δτὶ μέ τό νά ἐπισείουν τόν «Ἐβραϊκό μπαμπούλα» θά τρομάξουν τούς "Ἑλληνες Χριστιανούς! Δέν ᔓχουν καταλάβει δτὶ βρισκόμαστε στόν 20ό αἰώνα κί δτὶ ἀπευθύνονται σέ μορφωμένους καὶ ξύπνιους "Ἑλληνες...

③ «Ἡ καλύτερη, δμως, κριτική, (ἀληθινός καταπέλτης) γιά τά διάφορα δημοσιεύματα αὐτῶν τῶν κύκλων περιέχεται σέ νομική γνωμάτευσι διαπρεπούς Ἑλληνος ποινικολόγου, πού μεταξύ ἄλλων, σημειώνει:

«Ταῦτα (δηλ. τά σχετικά δημοσιεύματα) ἀνάξια λόγου ὄντα ἀπό πλευρᾶς ἐπιστημονικῆς ἄλλα καὶ ἐν γένει ιστορικῆς καὶ φιλολογικῆς, προκαλοῦν μέν φαιδρότητα εἰς τόν σχετικῶς μορφωμένον ἀναγνώστην των διά τά δσα μισαλλόδοξα καὶ περίεργα μυθοπλαστικά κατασκευάσματα ἐκτίθενται ἐν αὐτοῖς, ἄλλα καὶ ἀγανάκτησιν διά τήν ἄνευ προηγουμένου λιβελλογραφίαν εἰς τήν δποίαν καὶ ἐπιδίδονται οἱ συγγραφεῖς των κατά τῶν Ἐβραίων, μέ τούς δποίους δ σύγχρονος Ἑλληνισμός τουλάχιστον πάντοτε διεβίωσεν ἐν εἰρήνη καὶ ἀπηλλαγμένος πάσης ἐπιρροῆς ἀντισημιτισμοῦ».

★ ★ ★

Υ.Γ. «Ἄς σημειωθῇ, γιά τήν ιστορία δτὶ, τό Κ.Ι.Σ. (γιά νά βοηθήσῃ στήν ἀποκατάστασι τῆς ιστορικῆς ἀλήθειας) δέν δίστασε νά ἀποστείλη τά σχετικά στοιχεῖα περί Χιλιασμοῦ σ' δλους τούς Μητροπολίτες τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξου Ἑκκλησίας, στήν Πανελλήνιο Ἐνωσι Θεολόγων κ.ἄ., στήν ἐφημερίδα τῆς ὄργανώσεως πού ἀναφέραμε κ.ἄ.

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ

Τοῦ κ. Νίκου Σταυρουλάκη

Κάποτε ρώτησαν τήν Gertrude Stein*, «Τί γίνεται όταν ένας 'Εβραϊος πεθαίνει;». Κι ή απάντησή της ήταν: «Αύτός είναι ένας πεθαμένος 'Εβραϊος». Ή αν θα ρωτούσαν κάποιον, «Τί γίνεται όταν μιά 'Εβραϊκή Κοινότητα πεθαίνει;», τότε θα πρέπει νά περιμένουμε μιά απάντηση, διότι έχουμε μία πεθαμένη 'Εβραϊκή Κοινότητα.

‘Η Έλλάδα σήμερα είναι διάσπαρτη άπό πεθαμένες και δλοένα άποδυναμούμενες Εβραϊκές Κοινότητες. Σ’ όλες αύτές τίς Κοινότητες έπικρατεῖ ή ίδια άτμόσφαιρα: Ένα σημάδι βίας ξεχωρίζει πάνω άπ’ όλες, σάν σύμβολο τοῦ τρόπου μέ τόν δποῖο ή λαμπρή ιστορία τοῦ Έλληνικοῦ Εβραϊσμοῦ, ἔφθασε σχεδόν στό τέλος της μέ τήν βάρβαρη καταστροφή τοῦ Β’ Παγκοσμίου Πολέμου.

Συνήθως ξνας βρίσκει τά ύπολείμματα κάποιας έγκαταλελειμένης Συναγωγῆς, ίσως κάποιο νεκροταφεῖο ή μερικά πέτρινα μνημεῖα που άναφέρουν κάποιον Ἰεβραϊκό εύεργέτη τοῦ μεσαίωνα. Κυκλοφοροῦν άκόμα διάφορες Ιστορίες μεταξύ τῶν σημερινῶν κατοίκων τῶν πρώην Ἰεβραϊκῶν συνοικιῶν, οἱ περισσότερες ὅμως εἶναι άνακριβεῖς ή παραποιημένες. Πού καί πού βρίσκει κανείς σέ κανένα «παλιατζίδικο» μία μενορά, ξνα παλιό προσευχολόγιο, ίσως καί κανένα ποτήρι τοῦ Κιντούς, άλλα εἶναι πολύ δύσκολο νά έπιβεβαιώσει κανείς μέσ' από τά λίγα έναπομείναντα στοιχεῖα στήν σημερινή Ἑλλάδα, τό γεγονός τῆς έπιδύο χιλιάδες καί πλέον χρόνια Ἰεβραϊκῆς παρουσίας ἔδω. Γιά τόν περισσότερο κόσμο ή μνήμη κι ή Ιστορία αύτοῦ τοῦ παρελθόντος έξαλείφεται ραγδαῖα.

‘Η ἀντίδραση τῶν Ἑβραϊκῶν κοινοτήτων πού ἐπέζησαν γι’ αὐτή τήν κατάσταση, εἶναι σέ μεγάλο βαθμό, μιά ἀντίδραση ἀδιαφορίας. Καί δου δέν ύπάρχει αὐτή ἡ ἀδιαφορία θά εἶναι, μᾶλλον, μιά συναισθηματική ἀνάμνηση τοῦ παρελθόντος πού τήν θυμοῦνται κυρίως, μέ πόνο καί ὀδύνη, τά ἄτομα πού ἐπέζησαν ἀπ’ τό ‘Ολοκαύτωμα. Φαίνεται δτὶ πολύ γρήγορα ξεχάσαμε τά κέντρα ἔκεῖνα, σέ διάφορα σημεῖα τῆς ‘Ελλάδος, δπου κάποτε ἤζησαν Ἑβραῖοι – δπως, τά Χανιά, ἡ “Αρτα, τό Διδυμότειχον, ἡ Ξάνθη, ἡ Ζάκυνθος.

Τό μόνο ζήτημα γιά τό δποϊο διεγείρεται τό ένδιαφέρον μας άφορā τό θέμα τῆς άφομοιώσεως· δημως ἡ άδιαφορία μας γιά τά ύπολείμματα τοῦ παρελθόντος πού ἐκπροσωποῦν τήν συνέχιση τῆς ιστορίας μας

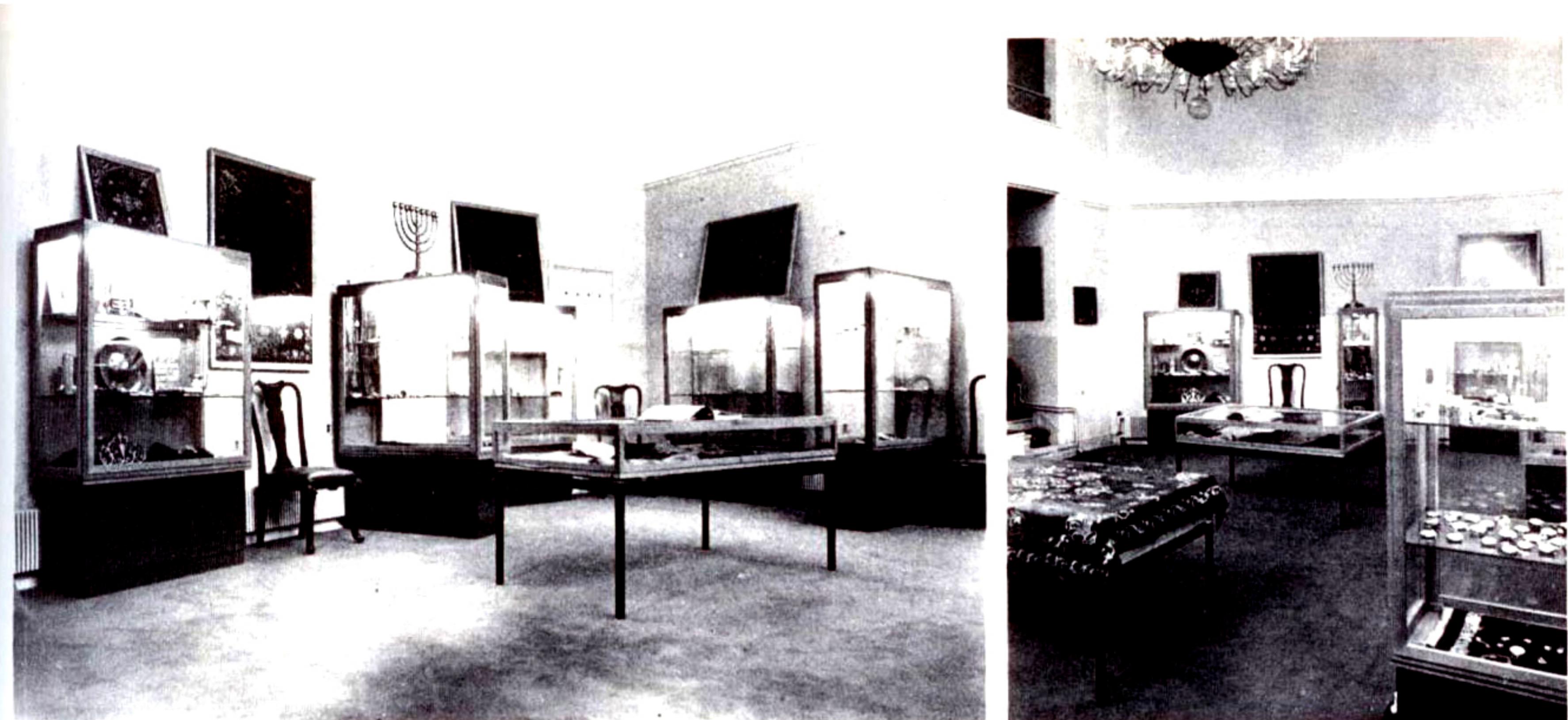
στήν 'Ελλάδα, είναι ένα σύμπτωμα τῆς πιθανῆς áφομοιώσεώς μας μέσα στήν 'Ελληνο - Χριστιανική ζωή.

Δέν είναι ύπερβολικό νά πούμε ότι ο χαρακτήρας τοῦ τρόπου ζωῆς τῶν περισσοτέρων Ἑβραίων στήν Ἑλλάδα δέν ξεχωρίζει, κατά τό μεγαλύτερο μέρος του, ἀπό τόν τρόπο ζωῆς τῶν Χριστιανῶν γειτόνων μας. Πέρα ἀπό τίς διαφορετικές Γιορτές καί Νηστεῖες πού ξεχωρίζουν δρισμένες στιγμές τοῦ ἔτους, παραμένει γεγονός ότι ἐκεῖνος ο ίδιοτυπος τρόπος ζωῆς, ὅπως ἐπιβάλλεται ἀπ' τήν Τορά καί τόν Ραββινικό Ἰουδαϊσμό ὑπό τήν μορφή τοῦ Ταλμούδ, πού χαρακτηρίζει τόν Ἑβραϊο σέ πολλά μέρη τοῦ κόσμου, ἀπουσιάζει ἀπ' τήν Ἑλλάδα. Γιά τό παρελθόν δηλαδή μετά τόν Α' Παγκόσμιο Πόλεμο ἡ κατάσταση αύτή δέν ἦταν τόσο ἐπικίνδυνη ὅπως είναι σήμερα.

Δέν μπορεῖ νά áμφισβητηθεῖ òti ή προσήλωση πρός éναν 'Εβραικό «ρυθμό - ζωῆς» είχε ήδη áρχισει νά σβύνει στά μεγάλα κέντρα τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Εβραι-σμοῦ. Μέ τήν áπελευθέρωση καί τήν éπιθυμία γιά τήν éνεργό συμμετοχή τῶν 'Εβραίων στή ζωή, ίδιαί-τερα éκείνων τῶν πλουσιώτερων τάξεων, είχε σάν συνέπεια τόν «συμβιβασμό» τῆς θρησκευτικῆς τους áφοσιώσεως σέ πολλά σημεῖα τῆς Τορά. "Οταν δμως πρωτοσυνέβη τοῦτο, κι' αύτό είναι κάτι πολύ σπου-δαῖο πού πρέπει πάντοτε νά éχουμε ύπόψη μας, οι 'Εβραῖοι μποροῦσαν νά στηρίζονται πάνω σέ μιά πο-λιτιστική κληρονομιά, μέ γλώσσα καί Ιστορία δική της. Αύτή ή γλώσσα ḥταν τά Λαδīνο καί ή ύπερηφά-νεια πού αίσθάνονταν οι 'Εβραῖοι γι' αύτήν τήν Σεφα-ραδική κληρονομιά τους, éξασφάλιζε σ' αύτούς éναν «ρυθμό», κάποιο «ḥθος» πού τούς ξεχώριζε áπό τούς 'Ελληνο - Χριστιανούς γειτόνους τους. Μέ áλλα λό-για, òtan οι 'Εβραῖοι éχασαν, īσως, τήν θρησκευτική τους áφοσιώση áπέναντι τοῦ 'Εβραισμοῦ είχαν áκό-μα τήν 'Ισπανο - 'Εβραική κουλτούρα γιά νά βαστάζει τόν «'Εβραισμό» τους καί τό συναίσθημα éκεῖνο òti áνήκουν σέ μιά Ιστορική συνέχεια.

◆ Μέ τόν τελευταῖο πόλεμο ὅλα αὐτά ἄλλαξαν. Μόνο
ἔνας μικρός ἀριθμός ἀτόμων μιλάει ἀκόμα τά Λαδῖνο
καὶ αἰσθάνεται μιά ἕμεση ἱστορική σχέση μέ τήν
Ἐβραϊκή ἱστορία τῆς Ἑλλάδος. Μιά καινούργια γενιά
μεγάλωσε σημαδεμένη ἀπό τήν θρησκευτική ἀδια-
φορία καὶ μιά πολύ ἑθνικιστική Ἑλληνική παιδεία. Γιά
τόν "Ἐλληνα Χριστιανό οἱ ἱστορικές ρίζες του στήν
Ἐλλάδα εἶναι παντοῦ εύδιάκριτες, εἴτε μέ τήν μορφή
τῶν μνημείων, δπως ἡ Ἀκρόπολις, εἴτε μέ τίς Βυζαν-
τινές ἐκκλησίες πού εἶναι διάσπαρτες σ' ὅλην τήν
χώρα. Γιά τόν "Ἐλληνα Ἐβραῖο, δμως, πολύ λίγα ὑ-
πάρχουν πού νά τόν συνδέουν μέ τό παρελθόν του.
"Οταν δ "Ἐλληνας - Ἐβραῖος χάσει τήν θρησκευτική
του συγγένεια μέ τήν Τορά, τότε δέν ἔχει σχεδόν τί-
ποτε γιά νά τόν κρατήσει παρά τόν Ἐλληνο - Χριστια-
νικό πολιτισμό — ύπό οἰαδήποτε μορφή του. Καί τό
χειρότερο ἀκόμα σ' αύτήν τήν κατάσταση εἶναι τό γε-
γονός δτι δπως ἀπομακρυνθήκαμε θρησκευτικῶς ἀ-
πό τούς Ραββίνους μας, ἀπομακρυνθήκαμε καὶ ἀπό
τούς Ἐβραϊκούς δεσμούς μας μέ τό Ἰσραήλ.

◆ Αύτό πού άποτύχαμε νά καταλάβουμε είναι ότι έμεις σάν 'Εβραϊοι και σάν "Ελληνες - 'Εβραϊοι έχουμε

Η σημαντική της συγκέντρωσης των Εβραϊκών κειμηλίων, σ' έναν είδικό, χώρο έγινε...

μία ξεχωριστή ύποχρέωση γιά τήν έπιβίωσή μας, και σάν "Ελληνες και σάν Εβραῖοι. Μοιραζόμαστε μέτους Χριστιανούς γειτόνους μας ένα κοινό παρελθόν, μία και ή Ιστορία μας σ' αύτόν τόν χώρο είναι άδιασπαστα συνδεδεμένη μέ τήν δική τους. Σάν πιστοί "Ελληνες έχουμε μαζί τους τήν ίδια κοινή νομοθεσία, τίς ίδιες πολιτικές κατευθύνσεις, τήν ίδια γλώσσα και τήν ίδια ύπερηφάνεια γιά τό Ελληνικό παρελθόν. 'Αλλά και σάν Εβραῖοι έχουμε τόν ίδιαίτερο «χαρακτήρα» μας, τό δικό μας «ήθος» και τήν δική μας ιστορία, ή δοπία συνδέεται μέ έκείνη των Ελληνο - Χριστιανῶν, άλλα ποτέ δέν άφομοιώνεται μέσα στήν τελευταία. Κατά κάποιο τρόπο μοιραζόμαστε τό ίδιο κρασί, δημας τό πίνουμε άπό ξεχωριστά ποτήρια.

Μία άπ' τίς σπουδαιότερες ένδείξεις μιᾶς κάποιας άλλαγῆς είναι ή συγκέντωση των κειμηλίων σ' ένα είδικό χώρο, στήν Αθήνα γιά τή δημιουργία Εβραϊκής Θρησκευτικής και Ιστορικής Συλλογής. Τό ξεκίνημά του είναι ταπεινόφρων και ή συλλογή του άποτελεῖ μία λυπηρή παρουσίαση των δσων δλίγων διασώθηκαν. 'Ελπίζεται, δημας, δτι μέ τόν χρόνο, ή είδική αύτή Συλλογή θά καταστεῖ σπουδαῖος φορέας γιά τήν ιστορική άφυπνηση των Κοινοτήτων μας, και θά τονίσει δτι οι ύποχρεώσεις μας δέν άφορούν μόνο τήν διαιώνιση τού παρελθόντος άλλα και τήν άντιμετώπιση των σημερινῶν άναγκῶν. Γιά νά μπορέσουμε νά έπιζησούμε σάν ένας «λαός», χρειαζόμαστε τό αίσθημα τού ιστορικού παρελθόντος μας, τίς ρίζες μας. Κατά τόν ίδιο άκριβῶς τρόπο δπως κι ένα άτομο πού έχει χάσει τήν μνήμη του δέν μπορεῖ νά άνατρέξει στίς έμπειρίες τής προτέρας του ζωῆς, έτσι και μεῖς θά καταστούμε άνικανοι νά έξασφαλίσουμε τήν έπιβίωσή μας, έκτος άν έξασφαλίσουμε αύτό τό συναίσθημα τής ιστορικής παρουσίας μας στήν Ελλάδα και τήν σχέση μας μέ τίς πηγές μας.

Μία τέτοια Συλλογή άποτελεῖ σπουδαῖο φορέα γιά τήν διοχέτευση των ένεργειῶν και των ένδιαφερόν-

των τής Κοινότητος πρός τούς στόχους έκείνους πού θά βιοθήσουν τουλάχιστο, στήν φυσική έπιβίωση των συμβόλων τού παρελθόντος. 'Ελπίζεται, τά συγκεντρωθέντα έκει βιβλία και θρησκευτικά άντικείμενα τής Εβραϊκής ζωῆς, νά μελετηθοῦν και ίσως, κάποτε, νά δημοσιευθοῦν. 'Άλλα τό σπουδαιότερο, έλπίζεται δτι θά καταστεῖ ένας φορέας γιά τήν καθοδήγηση και γιά τήν διοχέτευση πρός τούς νέους ένός συναισθήματος ύπερηφάνειας γιά τίς ρίζες τής Ελληνο - Εβραϊκής μας ιστορίας. 'Αποτελεῖ τό πρώτο βῆμα γιά τήν έδραίωση ένός άνανεωμένου συναισθήματος γιά τό ίδιαίτερο πολιτιστικό μας ήθος.

"Ένας άπό τούς στόχους τοῦ σχεδίου των Ναζί γιά τήν καταστροφή των Εβραίων, έκτος άπό τήν έξοντωση των Κοινοτήτων, ήταν και ή έξαλειψη κάθε ίχνους άπό τήν μνήμη των Εβραίων. Σάν Κοινότητες έπιζησαμε τοῦ ένός σκέλους, και έναι πράγματι είρωνικό δτι αύτή ή άπό μέρους μας έπιδεικνυόμενη άδιαφορία, άποτελεῖ τήν ύποταγή μας στό δεύτερο σκέλος τής «Τελικής Λύσεως» πού προγραμματίζουν οι Ναζί.

'Ο Ελληνο - Ισπανικός Εβραϊσμός έχει μία άπό τίς λαμπρότερες ιστορίες δλων των Εβραϊκών Κοινοτήτων τού κόσμου. 'Η ιστορία του διανθίζεται άπό δρισμένους άπό τούς μεγαλύτερους Ραββίνους, ποιητές, δημόσιους άνδρες και μυστικιστές τής μετα - μεσαιωνικής περιόδου. 'Η άδιαφορία μας γιά τό παρελθόν μας άποτελεῖ ήδη ένα σημεῖο τής μερικής άφομοιώσεώς μας και τής ύποταγῆς στήν ήπτα...άρνούμενοι νά γνωρίσουμε τήν σπουδαιότητα αύτού τού παρελθόντος γιά τή ζωή μας σάν "Ελληνες και σάν Εβραῖοι, έπιτελούμε μία άτιμωτική πράξη πρός μιά παράδοση πού μᾶς διαφύλαξε και μᾶς γαλούχισε γιά δυό και πλέον χιλιάδες χρόνια.

* * *

(*) Gertrude Stein (1874 - 1946). Άμερικανίδα συγγραφέας και κριτικός τέχνης.

΄Από τή ζωή τῶν Κοινοτήτων

Τό νέο κοινοτικό κέντρο τῆς Κοινότητος Αθηνῶν

“Ενας άπό τούς βασικούς στόχους τῆς σημερινῆς διοικήσεως τῆς Κοινότητος Αθηνῶν ήταν καί ή δημιουργία ἐνός νέου Κοινοτικοῦ Κέντρου, σέ κατάλληλο οίκημα καί σέ κεντρικό σημεῖο τῆς Αθήνας γιά νά μποροῦν μέ ἄνεση νά συγκεντρώνωνται οἱ διμόθρησκοι τῶν Αθηνῶν καί ίδιαίτερα ή νεολαία.

΄Υστερα ἀπό πολλούς κόπους καί μέ τήν συμμετοχή πολλῶν διμόθρησκων στήν προσπάθεια τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ή Κοινότης Αθηνῶν βρίσκεται στήν εὐχάριστο θέση νά ἀναγγείλει τήν ἀγορά ἀκινήτου στήν δόδον Σίνα καί Βησσαρίωνος. Έλπίζεται συγκεκριμένα ὅτι θά ὑπερπηδηθοῦν ὅλες οἱ τεχνικές δυσκολίες πού παρουσιάζονται, γιά νά μπορέσει τό κοινοτικό κέντρο Αθηνῶν νά λειτουργήσει μέ τόν καινούργιο χρόνο.

Γιά τήν ἔπιτυχία τοῦ κοινοτικοῦ κέντρου δέν ἀρκεῖ μόνο ή ὡραία αἴθουσα καί ή καλή τοποθεσία. Χρειάζεται πρίν ἀπό δλα δ προγραμματισμός γιά τόν τρόπο λειτουργίας καί ή δραστηριοποίηση δλων ἐκείνων τῶν παραγόντων πού θ' ἀσχοληθοῦν σ' αὐτό τό πρόγραμμα, γιά νά γίνει πραγματικά ἕνα πνευματικό κέντρο, μιά πραγματική ἑβραϊκή ἐστία.

Εἶναι γεγονός ὅτι ή Κοινότητα Αθηνῶν εἶναι μικρή καί τά ἐνδιαφέροντα τῶν μελῶν της ποικίλα, ὅπως συμβαίνει σέ κάθε δμάδα ἀνθρώπων. Γί' αὐτό πρέπει νά γίνει ἐνιαία προσπάθεια, ὥστε δ καθένας νά μπορεῖ νά βρεῖ στό κοινοτικό αὐτό κέντρο μιά ζεστή ἀτμόσφαιρα, ἕνα εὐχάριστο περιβάλλον καί νά ίκανοποιήσει, στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, τά ίδιαίτερα ἐνδιαφέροντά του. Ή πραγματοποίηση τῶν σκοπῶν αὐτῶν δέν εἶναι εὔκολη. Θά χρειασθεῖ μεγάλη προσπάθεια, πνεῦμα συνεργασίας καί πρό παντός ή πίστη ὅτι πρόκειται γιά τό **δικό μας σπίτι** πού πρέπει νά τό περιβάλλουμε μέ δλη μας τήν ἀγάπη.

Γιά τήν ἀπρόσκοπτη λειτουργία τοῦ κοινοτικοῦ κέντρου θά πρέπει ἀπαραίτητα νά ἐκπονηθεῖ ἔνας ἐσωτερικός κανονισμός πού νά διαγράφει καθαρά τούς σκοπούς τοῦ κέντρου, τίς ὑποχρεώσεις καί τά δικαιώματα αὐτῶν πού θά συχνάζουν

σ' αὐτό καί γενικώτερα ὅτι κρίνεται ἀπαραίτητο γιά τήν δμαλή λειτουργία του.

΄Ασφαλῶς τά ἔξοδα λειτουργίας τοῦ κοινοτικοῦ κέντρου δέν θά πρέπει νά βαρύνουν τήν Κοινότητα Αθηνῶν. Τό κέντρο πρέπει νά βρεῖ τούς δικούς του πόρους, γιά νά λειτουργήσει σωστά.

΄Η ἐπένδυση τῶν 25.000.000 δρχ. πού ἔκανε ή Κοινότητα Αθηνῶν, μέ τήν βοήθεια τῶν Εβραϊκῶν Όργανισμῶν, γιά τήν ἀγορά τοῦ ἀκινήτου θά πρέπει νά τήν ἀπαλλάξει ἀπό τό βάρος τῶν ἔξοδων λειτουργίας, γιά νά μπορεῖ νά στρέψει τήν προσοχή της στή δημιουργία νέων προγραμμάτων πού θά βελτιώνουν συνεχῶς τήν πνευματική καί οἰκονομική ζωή τῶν μελῶν της.

΄Αντιεβραϊκές ἀφίσσες στά μεταφορικά μέσα

Τό Κ.Ι.Σ. διαμαρτυρήθηκε γιά τήν ἀνάρτηση στά μεταφορικά μέσα Αθηνῶν καί Έπαρχίας (Άστικά — Υπεραστικά Λεωφορεῖα — Σταθμούς καί Πρακτορεῖα Αναχωρήσεως) διαφόρων ἀφισῶν ύβριστικῶν γιά τούς Εβραίους καί τήν Εβραϊκή Θρησκεία καί μετά ἀπό τά διαβήματά του στό ύπουργειο Συγκοινωνιῶν, ἔξεδωσε σχετική διαταγή πρός δλες τίς Νομαρχίες τής χώρας, τά ΚΤΕΛ, τούς ΗΛΠΑΠ — ΗΣΑΠ — ΕΑΣ — ΟΑΣ καί λοιπούς συγκοινωνιακούς όργανισμούς.

΄Η Πρεσβεία τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας ἀπαντᾶ στό ΚΙΣ

΄Ο πρέσβυς στήν Αθήνα τής Κυπριακῆς Δημοκρατίας ἔστειλε στό ΚΙΣ εύχαριστήριο ἐπιστολή γιά τή συμμετοχή τοῦ Ελληνικοῦ Εβραϊσμοῦ στό πένθος γιά τό θάνατο τοῦ Εθνάρχου Αρχιεπισκόπου Μακαρίου καί γιά τήν είσφορά στήν μνήμη του 25.000 δρχ. ὑπέρ τῶν θυμάτων τοῦ Κυπριακοῦ Αγῶνος.

΄Πέθανε δ ἀρχαιότερος ὑπάλληλος τῶν Εβραϊκῶν Όργανισμῶν (ΟΠΑΙΕ — ΚΙΣ)

Βαθειά λύπη προξένησε σέ δλους μας δ ἁσφνικός χαμός, ἀπό ἀνίατη ἀρρώστια, μέσα σέ πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, τοῦ ἀείμνηστου Σίμου Κοέν, πού ὑπῆρξε ἀπό τούς πρώτους ὑπαλλήλους τοῦ Κ.Ι.Σ καί τοῦ Ο.Π.Α.Ι.Ε καί πού προσέφερε πιστά καί μέ αύταπάρνηση τίς ύπηρεσίες του ἐπί τριάντα χρόνια.

΄Αφήνει σύζυγο καί τέσσερεις κόρες παντρεμένες, πρός τίς δποῖες ἐκφράζουμε τά είλικρινή μας συλλυπητήρια.

Άπό τά δημοσιεύματα τοῦ τύπου

22ον Πληροφοριακόν Δελτίον δημοσιευμάτων τοῦ τύπου

Σκοπός τοῦ Πληροφοριακοῦ Δελτίου είναι νά ἐπισημάνῃ, κατά τρόπον ἐνημερωτικόν καὶ πληροφοριακόν, τά ἐπί γενικῶν θεμάτων δημοσιεύματα τοῦ τύπου (θετικά ἢ ἀρνητικά) πού ἐνδιαφέρουν

τὸν Ἐβραϊσμόν.

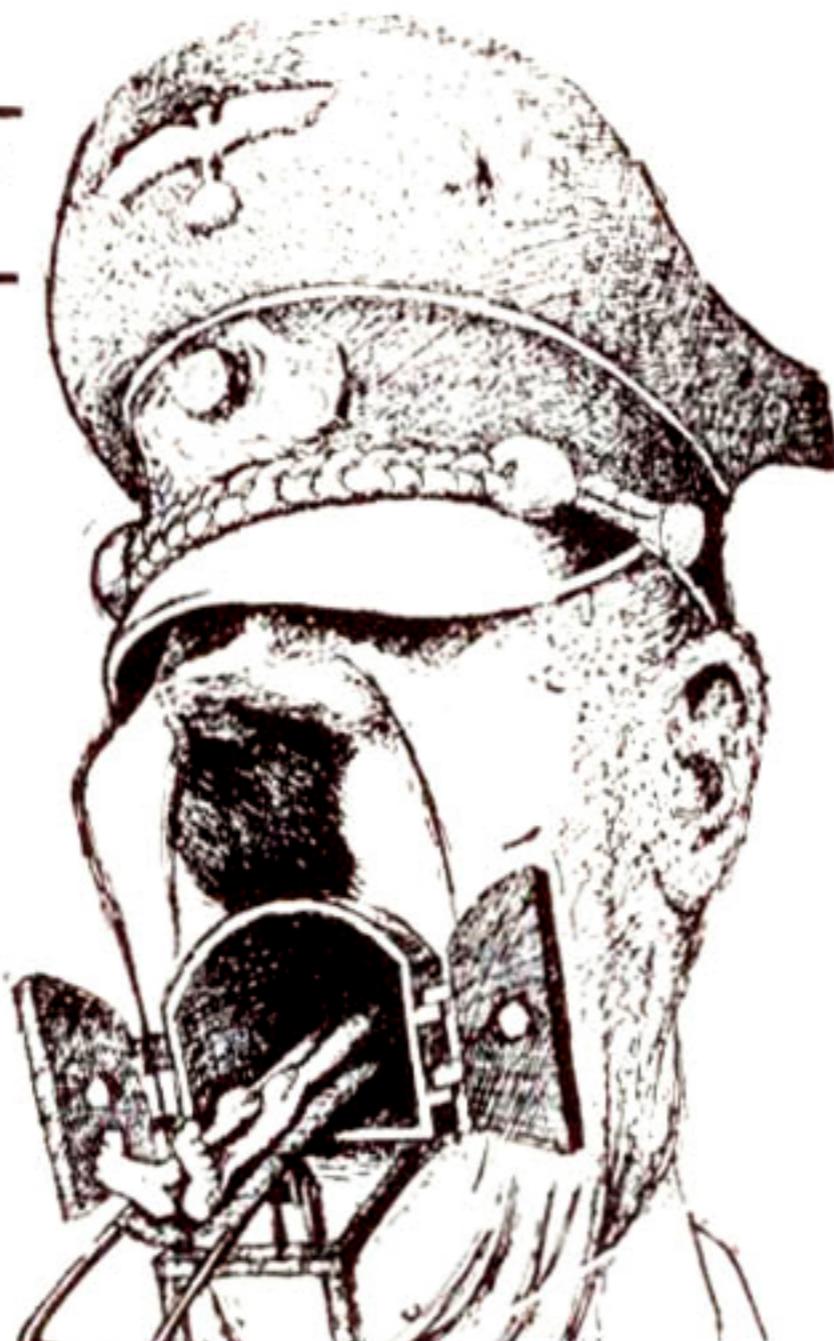
Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἀναγνώστες τῶν «Χρονικῶν» τοῦ Κ.Ι.Σ. δπως ἀποστέλλουν (Κ.Ι.Σ. — Γραφεῖον Δημοσίων Σχέσεων — Πειραιῶς 46, Ἀθῆνα, τ.τ. 146) στὸ πρωτό-

τυπον ἢ σὲ φωτοτυπία κάθε σχετικόν δημοσίευμα πού ἔρχεται στήν ἀντίληψή τους. Μέτον τρόπον αὐτὸν βοηθοῦν τὸν κοινό σκοπό τῆς ἐνημερώσεως.

* * *

1. ΠΕΡΙ ΕΒΡΑΪΣΜΟΥ

Τί γνωρίζει
γιά τόν
Χίτλερ
ἢ νεολαία
τῆς Δ. Γερμανίας

Ἡ ἀπόδρασις τοῦ ναζί ἐγκληματία πολέμου Κάππλερ καθώς καὶ ἡ κυκλοφορία τῆς ταινίας («Ο Χίτλερ Σοῦπερ Στάρ») ἔδωσε τήν εύκαιρία σέ διάφορα γερμανικά περιοδικά («Σπίγκελ», «Μπίλντ» κ.ἄ.) νά κάνουν ἔρευνες μεταξύ τῆς νεολαίας τῆς Δ. Γερμανίας μέθέμα «Τί ἔχω ἀκούσει γιά τόν Ἀδόλφο Χίτλερ».

Τά συμπεράσματα πού βγῆκαν ἀπό τήν ἔρευνα, κατά τόν Καθηγητή Ντῆτερ Μπόσμαν, είναι «καθαρή καταστροφή» («Θ/νική», 25/8). Οι νέοι τῆς Δ. Γερμανίας δέν εἶπαν οὕτε λέξι γιά τό καθεστώς τῆς βαρβατότητος, γιά τά ἐγκλήματα κατά τῶν Ἐβραίων κλπ.

Γενικά φαίνεται δτὶ δ τρόπος πού διδάσκεται ἡ ιστορία στά παιδιά τῆς Γερμανίας είναι δ ἔνοχος γι' αὐτή τήν κατάστασι («Αύγη», 28/8). Γι' αὐτό τελευταία, δπως γράφει τό «Βῆμα» (25/9) «ἔχουν ἀνασκουμπωθεῖ οἱ καθηγητές τῶν γυμνασίων γιά νά συμπληρώσουν στά γρήγορα τίς ἐλλείψεις στήν ιστορία τῶν μαθητῶν τῆς Δ. Γερμανίας».

♦ Η «Καθημερινή» (30/8) σημειώνει σχετικά: «...άντι νά γίνονται παρωδίες δίκης γιά τούς ναζί, καλύτερα θά ἥταν νά φροντίσει ἡ Γερμανία νά μιλήσει στούς νέους γιά τά ἐγκλήματα τῶν Ναζί, ώστε νά ἀποκτήσουν αύτοί συνείδησι τοῦ παρελθόντος τῆς χώρας τους». — Τήν ἐνημέρωσι τῶν νέων γιά νά ἀποφευχθῇ ἡ γενική ἀναβίωσις τοῦ εύρωπαικοῦ φασισμοῦ ζητᾶ καὶ δ J. Palmer («Βῆμα» 31/8).

♦ Γιά τό ἴδιο θέμα τό «Ἐμπρός» (2/9) δημοσιεύει μελέτη τοῦ Ἀμερικανοῦ ιστορικοῦ Τζ. Τόλαντ, μέτο τίτλο «Χίτλερ: δημαγωγός ἢ φίλος τῶν νέων;», χωρίς νά καταλήγῃ σέ συμπέρασμα.

♦ Η «Ἀπογευματινή» (3/9) δημοσιεύει τήν πληροφορία δτὶ ἡ κυβέρνησις τῆς Δ. Γερμανίας, ἐπειδή ἀνησυχεῖ πολύ γιά τό γόητρον τῶν Δυτικογερμανῶν μετά τήν ἔξαρσι πού παρουσιάζει δ νεοναζισμός, κάνει ἔρευνα τῆς κοινῆς γνώμης στήν Ἐλλάδα, Ἡνωμένες Πολιτεῖες, Βρεταννία, Γαλλία, Ἰταλία, Σουηδία, Δανία καὶ Ὀλλανδία. Σκοπός τῆς ἔρευνης είναι «νά δοθεῖ ἀπόλυτη προτεραιότητα στήν ἀνύψωση τοῦ ἔθνικού γοήτρου», τῶν Γερμανῶν.

♦ Μέ τίτλον «Ἀναβιώνει δ ναζισμός;» ἢ «Μακεδονία» (18/9) δημοσιεύει τήν προειδοποίηση τοῦ Βίλλου Μπράντ γιά τούς κινδύνους τῆς δημοκρατίας ἀπό τό νέον πνεῦμα πού ἀρχισε νά ἐπικρατῇ στή Δ. Γερμανία.

♦ Πάνω στό ἴδιο θέμα δημοσιεύεται στά «Νέα» (17/9) συνέντευξις τοῦ Γερμανοῦ συγγραφέως Γκύντερ Γκράς μέθέμα «Πόσο ύποπτη είναι σήμερα ἡ Γερμανία;».

♦ Τέλος ἢ «Θεσσαλονίκη» (23/9) δημοσιεύει συνέντευξεις τριῶν γνωστῶν Εύρωπαίων (τοῦ Ἀγγλου καθηγητοῦ Ταίλορ, τοῦ Γάλλου πολιτικοῦ Σρεμπέρ καὶ τοῦ Ἰταλοῦ δημοσιογράφου Λεβί) δτὶ ὅλη αὐτή ἡ κατάστασις δδηγεῖ σέ «διογκούμενο ἀντιγερμανισμό».

Γιά τό λόγο δτὶ είναι Ἐβραῖος !

Ο Ἄλ. Σακελλάριος σέ χρονογράφημά του («Ἐλεύθερος Κόσμος», 6/9) γράφει δτὶ στό Παρίσι ύπάρχει ἔνας θερμὸς φιλέλλην, πού ἔχει τό κοσμικόν κέντρον «Ὀλυμπος» καὶ πού κυκλοφορεῖ μέτο ψευδώνυμον «Ζάν Βασίλης». Καὶ συνεχίζει:

«Δέν ύπάρχει Ἐλληνας πού πέρασε ἀπό τό μαγαζί του χωρίς νά τόν περιποιηθῇ καὶ νά τόν κεράσῃ. Καὶ δέν ύπηρξε ἐλληνική ἐκδήλωσις στό Παρίσι χωρίς νά δώσῃ τό παρών». Μιλάει γιά τήν Ἐλλάδα καὶ κολλάει τό στόμα του. Κι' ἔμεῖς; Έμεῖς τί κάνουμε γι' αύ-

τὸν; Τὸν παρασημοφορήσαμε μήπως; Τοῦ στείλαμε ἔνα κάποιο εύχαριστήριο; Τοῦ ἐκφράσαμε μ' ἔναν δηποιοδήποτε τρόπο, ἐπίσημο ἢ ἀνεπίσημο, τὴν εὐαρέσκειά μας; Τίποτα ἀπ' ὅλα αὐτά. Ἐμεῖς ἀπλῶς τὸν βρίσαμε:

— Αὐτός δέν εἶναι Γάλλος. Εἶναι Ἐβραῖος. Λές καὶ τὸ νά εἶσαι Ἐβραῖος ἢ Παλαιστίνιος εἶναι μιά κατηγορία. Ἀραγε τούς Ἐβραίους ἢ τούς Παλαιστί-

νιους φιλέλληνες δέν πρέπει νά τούς συμπαθοῦμε;»

Ἐπιστολή τοῦ Κ.Ι.Σ

‘Ο «Ὀρθόδοξος Τύπος» (δργανον τῆς δημάδος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Χ. Βασιλοπούλου) ἐδημοσίευσε τό κείμενον ἀπαντητικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Κ.Ι.Σ. γιά τό θέμα τῶν δῆθεν σχέσεων τοῦ Ἐβραϊσμοῦ μέ τόν Χιλιασμόν (15/9).

«Βραδυνή»

«Αὔριο»

(Πολιτική Ἐπιθεώρηση
τῆς Θ/νίκης)

‘Η Ἁ. Βουγιουκλάκη σκέπτεται νά ἀνεβάσῃ τήν «Ἀννα Φράνκ» τόν χειμῶνα: «Μέ ἔχει συγκλονίσει φοβερά τό ἔργο», λέει. (29/8).

‘Εξετάζοντας τήν μοναδικότητα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς σημειώνει ὅτι αὐτή «προερχομένη ἔκ τῆς ἑλλείψεως οἰασδήποτε στενῆς συγγενείας μέ τάς ἄλλας φυλάς τοῦ κόσμου (ώς τοῦτο συμβαίνει περισσότερον μέ τήν φυλήν τοῦ Ἰσραήλ), ἀλλά καὶ τό διλιγάριθμον αὐτῆς ἀποτελοῦν στοιχεῖα, τά ὅποια πρέπει νά λαμβάνωνται ύπ' ὅψιν κατά τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος τῶν Ἑλλήνων τοῦ ἔξωτερικοῦ, ἀκριβῶς κατά τόν ἴδιον τρόπον πού συμβαίνει τοῦτο εἰς τό σημερινόν κράτος τοῦ Ἰσραήλ, ώς πρός τούς Ἰσραηλίτας τῆς διασπορᾶς» (Αὔγουστος 1977).

— Στήν «Ἀκρόπολι» (7/9) δ. τ. καθηγητής τοῦ Διεθνούς Δικαίου Α. Σακελλαρίδης προτείνει δάνειον Ἐθνικῆς Ἀμύνης γιά τήν Ἐλλάδα στίς ΗΠΑ, ὅπως γίνεται ἀπό χρόνια γιά τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ.

Πυρήνες ἀπό νεοναζιστές στό στρατόν τῆς Ἀργεντινῆς: Φόβοι ὅτι θά ἀκολουθήσῃ συστηματική διώξης τῶν 500.000 Ἐβραίων, πού ἀποτελοῦν τήν μεγαλύτερη ἐβραϊκή κοινότητα τῆς Λατ. Ἀμερικῆς (7/9).

Πληροφορίες γιά τό μνημόσυνον τῶν 146 κατοίκων τοῦ Χορπάτη, στό ὅποιον κατέθεσε στεφάνι καὶ ἡ Ι. Κ. Θ/νίκης (3/9).

«Πῶς θά μπορέσουμε νά συνδυάσουμε καὶ νά προσαρμόσουμε τή θρησκεία μέ τή σύγχρονη τεχνολογία, ώστε νά δουλεύουμε τό Σάββατο, χωρίς νά παραβαίνουμε τούς κανόνες καὶ τίς ἐντολές τοῦ Μωϋσῆ!

Αὐτό εἶναι τό πρόβλημα, πού ἀπασχολεῖ τούς Ἐβραίους, καὶ πρός τό σκοπόν αὐτόν μιά δημάδα ραββίνων ἔχουν δημιουργήσει ἔνα Ἰνστιτοῦτο, τοῦ ὅποιου δ διευθυντής, μάλιστα, γίνεται εἰδικός σύμβουλος τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μπέγκιν» (4/9).

Κατά πληροφορίες τοῦ «Τάιμ» δ. «Ἄγγελος τοῦ Ἀουσβίτς» Γερμανός ἐγκληματίας ἰατρός Γιόζεφ Μεγκέλε ζεῖ στήν Παραγουάη, ὑπό τήν προστασία τῆς τοπικῆς μυστικῆς ἀστυνομίας, τήν δημοσία βοηθᾶ στό ἔργον τῆς ἔξοντώσεως μιᾶς ἀπείθαρχης φυλῆς Ἰνδιάνων (20/9).

‘Αμερικανοί Ναζί: Στό Σκόκι τοῦ Ἰλλινόις ζεῖ δ. Φράνκ Κόλλιν, 32 ἔτῶν ἀρχηγός τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ναζιστικοῦ Κόμματος, δ. δημοσίος θέλει νά ύψωσῃ τή σημαία τῆς σβάστικα ἐκεῖ καὶ νά ἔχουδετερώσῃ δλους τούς Ἐβραίους κατοίκους του! (21/9).

‘Ο πατέρας τῆς ρωσικῆς ἀτομικῆς βόμβας Μπόρις Βαννίκωφ πού πέθανε τό 1962, ἥταν Ἐβραῖος. (17/9).

«Καθημερινή»

‘Ἐφημερίδες τῆς Θ/νίκης

«Αύγη»

«Μακεδονία»

«Νέα»

«Καθημερινή»

2. ΠΕΡΙ ΙΣΡΑΗΛ

ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΙΣΡΑΗΛ

Στά «Πολιτικά Θέματα» (6-8-77) εἶχε δημοσιευθῆ ἔνα ἐνδιαφέρον δρθρον μέ τόν παραπάνω τίτλον. Στό φύλλον τῆς 10-9-1977 τοῦ ίδιου περιοδικοῦ δ ἀναγνώστης του Γ. Τιζάνος - Ἀθῆναι, γράφει:

«Ἐίναι, νομίζω, πιά καιρός νά σταματήσει αύτό τό μονόπλευρο παραμύθι τῆς «έλληνοαραβικῆς φιλίας», πού χωρίς νά προσφέρει τίποτα ἀπολύτως στόν ἑλληνισμό προσφέρει μόνον στούς Ἀραβεῖς.

Παραδείγματα πάμπολλα: 'Ο Νάσερ κατάστρεψε τόν άκμάζοντα έλληνισμό τῆς Αίγυπτου - οἱ ἀραβικές χῶρες, λόγω ἰσλαμισμοῦ, βοηθοῦν τήν Τουρκία, - δὲ Καντάφι (δὲ σήμερα πλουσιώτερος ἀπό τούς Ἀραβεῖς ἡγέτες), ἐνισχύει μέχριμα καὶ μέσα τόν τουρκικό στρατό - καὶ τόσα ἄλλα.

Δέν λέω νά τά χαλάσουμε μέ τούς Ἀραβεῖς. Ἐχουμε ἀνάγκη ἀπό φίλους καὶ δχι ἀπό ἔχθρους. Καὶ δέν λέω - πολύ περισσότερο - νά τά χαλάσουμε μέ τούς Ἀραβεῖς γιά νά ἰκανοποιήσουμε τούς Ἰσραηλινούς. Πρός Θεοῦ!

Ἄλλα δέν μπορῶ νά φανταστῶ καὶ τό σημεῖο τῆς καταπτώσεως τῆς Ἑλλάδος, δχι μόνον νά μήν ἀναγνωρίζει τό Ἰσραήλ (δταν τό ἔχει ἄ-

ναγνωρίσει δὲ Μακάριος, γιατί δῆθεν γιά τά συμφέροντα τῆς Κύπρου δέν τό ἀναγνωρίζουμε!) ἀλλά δὲ πρωθυπουργός μας νά καταφεύγει σέ εύτελη μέσα δπως π.χ. νά λέει στή Βουλή ἀνέκδοτα κατά τῶν Ἐβραιών γιά νά ἰκανοποιήσει τούς Ἀραβεῖς! (Ἀγόρευση Κ. Καραμανλῆ στή Βουλή στίς 17-4-76).

Ἡ δλη βέβαια ἔξωτερική πολιτική μας εἶναι σχοινοτενής. Ἄλλα, ἀφοῦ τό ύπουργειο μας ἔξωτερικῶν, δπως τόσες φορές ἔχουν γράψει τά «Πολιτικά Θέματα», δέν μπορεῖ νά χαράξει Ἑλληνική πολιτική, ἃς ἀντιγράφει τουλάχιστον τήν τουρκική: Μέ τούς Ἀραβεῖς, μέ τό Ἰσραήλ, ἀπ' δλους νά παίρνουμε καὶ σέ κανένα νά μήν δίνουμε.».

«Θησαυρός»

Ρεπορτάζ (θετ.) μέ τίτλον: «Ἰσραήλ: Ἐνα δυναμικό Κράτος στή Μ. Ἀνατολή». Μέ τήν εύκαιρία τῶν 29 χρόνων ἀπό τή σύστασι τοῦ Κράτους (1/9).

«Ἐλευθεροτυπία»

«Πληθαίνουν οι νοοί τοῦ ἐγκλήματος στό Ἰσραήλ». Ἀναφέρει ὅτι «Ἐδῶ καὶ 10 μόλις χρόνια, ἔλεγαν στό Ἰσραήλ: δέν εἴμαστε ἔνα πραγματικό κράτος, γιατί σ' ἐμᾶς δέν υπάρχουν οὔτε δολοφόνοι, οὔτε κλέφτες. Σήμερα, ὅλα ἔχουν ἀλλάξει καὶ ἀνησυχητικά αὐξάνει ἡ ἐγκληματικότητα» (1/9).

‘Αθηναϊκός τύπος

Ἰσραηλινοί ἀρχαιολόγοι βρῆκαν κάτω ἀπό τήν ἐβραική συνοικία τῆς παλαιᾶς Ἱερουσαλήμ τοιχώματα πού ἀποτελοῦν μέρος μεγάλης ἐκκλησίας πού ἔκτισε ὁ Ιουστινιανός (2/3 - 9).

Τύπος ‘Αθηνῶν - Θ/νίκης

Μέ ἀφορμή τήν Διεθνῆ Ἐκθεσι Θ/νίκης ρεπορτάζ γιά τίς ἐμπορικές σχέσεις μεταξύ Ἑλλάδος - Ἰσραήλ (8,9,10,11,22/9). Στήν ΔΕΘ κύριο βάρος στά ἐκθέματα τοῦ Ἰσραήλ ύπηρξε ἡ ἀνάπτυξή του στή γεωργία. Παρουσίασε λιπάσματα, γεωργικά μηχανήματα, σπόρους, χυμούς, κονσέρβες φρούτων, μηχανήματα χυμοποίησης, ἀρδευτικά συγκροτήματα, εἰδη κηπουρικῆς, τηλεπικοινωνιακό ύλικό κλπ.

«Ἐλληνικός Βορρᾶς»

Ἀναπτύσσονται στό Ἰσραήλ: Φιλικές σχέσεις μεταξύ Ἀράβων καὶ Ἐβραιών (θετ. - 11/9).

«Ἀκρόπολις»

Ἐνῶ ἐντείνονται οι διπλωματικές ζυμώσεις. Αύτοκτονία γιά τούς Ἀραβεῖς νέος πόλεμος μέ τό Ἰσραήλ (θετ. - 14/9).

«Καθημερινή»

‘Ο Π. Δ. Δαγτόγλου σέ ἄρθρον του μέ τίτλον «Κοινωνία κινδύνων», γράφει, μεταξύ ἄλλων: «Μέχρι στιγμῆς μόνο τό Ἰσραήλ διακηρύσσει καὶ ἐφαρμόζει τήν ἀποφή ὅτι δέν μόνος τρόπος ἀντιμετωπίσεως τῶν ἀπαγωγέων ὄμηρων είναι ἡ μή ύποχώρηση στήσεις τους. Τό ἀντίστροφο - ἡ ἰκανοποιηση τῶν τρομοκρατικῶν ἀξιώσεων - ἔχει βέβαια ἐπανειλημμένως ἐφαρμοσθεῖ, ἀλλά γιά εύνόητους λόγους δέν ἔχει διακηρυχθεῖ ως ὄρθη ἀρχή ἀπό καμιά χώρα.

‘Η στάση τοῦ Ἰσραήλ εἶναι δημος ἡ μόνη σωστή γιά διάφορους λόγους» (24/9).

‘Αθηναϊκός Τύπος

Στό 6ο Συνέδριον Γεωλογίας τῶν περιοχῶν τοῦ Αιγαίου, πού διεξήχθη στό Εύγενίδειον Μέγαρον, ἦταν καὶ τό Ἰσραήλ μεταξύ τῶν 20 συμμετεχουσῶν χωρῶν (25/9).

Ιουδαικά Θέματα

‘Ο Θρῦλος τῶν Δέκα Χαμένων Φυλῶν

“Ενα ἀπό τά συναρπαστικώτερα προβλήματα πού ἀπασχολοῦν τούς Ἑβραίους ιστορικούς ἐπιστήμονες καὶ λαογράφους, ἐδῶ καὶ πολλούς αἰῶνες, εἶναι τό πρόβλημα πού ἀφορᾶ τή μοίρα τῶν Δέκα Χαμένων Φυλῶν, γύρω ἀπό τά ἔχνη τῶν δποίων δέν ἔχουμε κανένα συγκεκριμένο στοιχεῖο. Πολλές ἀπό τίς θεωρίες, βέβαια, πού κατά καιρούς διατυπώθηκαν εἶναι ἀπό τίς πλέον φανταστικές. Ἡ μυθοστοριματική φαντασία τοῦ ἀνθρώπου πέρνει τεράστιες διαστάσεις σὲ τέτοια θέματα. “Ομως, πολλές φορές ἡ ζωὴ ἔχει ἀποδεῖξει ότι ἡ ἱστορία δρισμένες φορές μπορεῖ νά εἶναι πιό καταπληκτική κι ἀπό αὐτή τή φανταστική λογοτεχνία.

‘Ο κ. Π. Δ. Δαγτόλου ἔγραψε σ’ ἔνα πρόσφατο ἄρθρο του (Καθημερινή, 9.8.77), τά ἔξῆς:

Η ἔννοια τοῦ «μύθου» δέν ἀποτελεῖ ἀπλῶς τήν ἀντίθεση πρός τήν «ἀλήθεια», δπως καὶ τό «δνειρο» δέν εἶναι ἔννοια ἀντίστροφη τῆς «πραγματικότητας». Εἶναι ἔννοιες ἐπάλληλες, συστατικές καὶ οι τέσσερις μιᾶς δλοκληρωμένης ἀνθρώπινης ζωῆς. Βέβαια, μεγάλη σημασία ἔχει σέ τί σχέσει βρίσκονται ἡ μία στήν ἄλλη, ποιά κυριαρχεῖ καὶ ποιά ύποχρεῖ καὶ μαραίνεται. «Μύθος», πάντως, δέν σημαίνει κατ’ ἀνάγκην «ψέμα».

‘Ο Θρῦλος τῶν Δέκα Χαμένων Φυλῶν ἀφορᾶ τή μοίρα τῶν δέκα ἔκείνων φυλῶν πού ἀποτελοῦσαν τό Βόρειο Βασίλειο τοῦ Ἰσραήλ, πού ἔπεσε στούς Ἀσσύριους τό 722 π.χ. Οι δύο φυλές, τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Βενιαμίν, ἀποτελοῦσαν τό Νότιο Βασίλειο τοῦ Ἰούδα⁽¹⁾. Οι δέκα αὐτές φυλές, δπως εἶναι γνωστό, ἔξορισθηκαν ἀπό τούς Ἀσσύριους, σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες τοῦ βιβλίου **Βασιλέων Β'** 17:6 καὶ 18:11, ἀλλ’ ἔκτοτε ἔχουν χαθεῖ τά ἔχνη του ἀπό τό πρόσωπο τῆς γῆς.

Ἐξαιτίας δρισμένων Βιβλικῶν περικοπῶν δπως, Χρονικῶν Α' 5:26, δπου ἀναφέρεται ότι οι δέκα φυλές ὑπῆρχαν ἔκει (στόν τόπο τῆς ἔξορίας τους) «ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης», καὶ ἔξαιτίας τῶν προφητιῶν τοῦ Ἡσαΐα 11:11, τοῦ Ἱερεμία 31:8 καὶ, κυρίως, τοῦ Ἱεζεκίλ 37:19-24, διατηρήθηκε ζωντανή ἡ πίστη ότι θά ἔρθει ὁ καιρός πού θά ξαναενωθοῦν αὐτές οι φυλές μέ τά ἀδέλφια τους, τούς ἀπογόνους τῶν Ἐξορισθέντων ἀπό τήν Ἰουδαϊα στήν Βαβυλωνία. Ἡ ιστορία δημως αὐτῶν τῶν φυλῶν ἔχει ὑποκατασταθεῖ ἀπό ἔνα

Φαλάσσα νέοι μέ Ταλέτ καὶ Τεφιλίν στό Kefar Batyah, Ἰσραήλ.

Θρῦλο ἡ ἔνα μῦθο, κι αύτός δ Θρῦλος - μῦθος εἶναι ἔνας ἀπό τούς ὡραιώτερους πού ύπάρχουν στήν Ιουδαική ιστορία καὶ παράδοση.

‘Η πίστη στήν συνεχή ὑπαρξη τῶν δέκα φυλῶν θεωρεῖται σάν γεγονός ἀποδεδειγμένο καθ’ δλη τήν περίοδο τοῦ Β' Ναοῦ (352 π.Χ – 68 μ.Χ.) καὶ τήν περίοδο τοῦ Ταλμούδ.⁽²⁾ ‘Ο Τόβιτ, δ ἥρωας τοῦ διμώνυμου ἀπόκρυφου βιβλίου, θεωρεῖται ώς μέλος τῆς φυλῆς τοῦ Νεφθαλί. ‘Ο Ἰώσηπος (Ἄρχ. 11:133) δηλώνει κατηγορηματικά ότι, «οἱ δέκα φυλές βρίσκονται πέραν τοῦ Εύφρατη καὶ ἀποτελοῦν μέγα πλῆθος, πού δέν μπορεῖ νά ύπολογισθεῖ μέ ἀριθμούς». ‘Ο Παῦλος, ἀπολογούμενος μπροστά στόν Ἀγρίππα, μιλάει γιά τό «δωδεκάφυλον ἡμῶν γένος», (Πράξεις, 26:7), ἐνῶ δ Ἰάκωβος ἀπευθύνει τήν Ἐπιστολή του «πρός τάς δώδεκα φυλάς τάς διεσπαρμένας», (1:1).

‘Η μόνη ἀντίθετη ἀποψη αὐτήν τήν ἐποχή εἶναι ἔκείνη πού ἔκφραζεται στήν Μισνά⁽³⁾ (Sanhedrin, 11:3), ἀπό τόν Ραββί Ἐλιέζερ, δ ὅποιος ύποστηρίζει ότι τελικά θά ἔπανέλθουν καὶ θά ξαναενωθοῦν μέ τό ύπόλοιπο Ἐβραϊκό ἔθνος, ἐν ἀντίθεση πρός τόν Ραββί Ἀκιβά, δ ὅποιος ἔμφατικά ύποστηρίζεισθει οι δέκα Φυλές δέν πρόκειται νά ἔπανέλθουν.

‘Η ἀνικανότης τους αὐτή νά ἔπανασυνδεθοῦν μέ τά ἀδέλφια τους ἀποδίδεται, σύμφωνα μέ μιά ἐκδοχή τοῦ Μιντράς⁽⁴⁾, στό ότι ἐνῶ οι φυλές τοῦ Βενιαμίν καὶ τοῦ Ἰούδα (ἀπό τό νότιο βασίλειο) «διασκορπίστηκαν σ’ δλες τίς γωνίες τοῦ κόσμου», οι δέκα φυλές τοῦ βόρειου βασίλειου ἔξορισθηκαν πέρα ἀπό τόν «μυστηριώδη» ποταμό **Sambatyon**, τά δρμητικά νερά

A JOURNEY
TO
J E R U S A L E M.
CONTAINING,

The travels of fourteen Englishmen in 1667, to Jerusalem, Bethlehem, Jericho, the river Jordan, lake of Sodom and Gomorrah, &c. with the antiquities, monuments, and memorable places mentioned in Scripture, by T. B.

To which are prefixed,
Memorable Remarks upon the ancient and modern state of the Jewish nation, As, 1. a description of the holy land, its situation, fertility, &c. 2. The several captivities of the Jews, after they were possessed thereof. 3. Probable conjectures of what is become of the ten tribes who were carried captives by the Assyrians, with divers pertinent relations pursuant thereto. 4. The state of the Jews since their extermination with the present condition of Palestine.

Together with a relation of the great council of the Jews in the plains of Hungary in 1650 to examine the Scriptures concerning Christ. By S. B. an Englishman there present.

With an account of the wonderful delusion of the Jews by a false Christ at Smyrna, 1666

Collected by R. BURTON.

G L A S G O W
PRINTED BY JOSEPH GALBRAITH.
MDCCCLXXXVI.

Έξώφυλλο πραγματείας τοῦ Richard Burton, Γλασκώβη 1786. Τό τρίτο κεφάλαιο μιλᾶ γιά τήν τύχη τῶν Δέκα Χαμένων Φυλῶν.

τοῦ δποίου τούς έμποδίζουν νά τόν διασχίσουν καί νά έπιστρέψουν. "Οταν δέ κατά τήν ήμέρα τοῦ Σαμπάτ τά νερά ήσυχάζουν, έμποδίζονται νά διασχίσουν τόν ποταμό έχαιτίας τῶν ἀπαγορευτικῶν κανονισμῶν τοῦ Σαμπάτ.

"Όλον τόν Μεσαίωνα καί μέχρι τούς πρόσφατους χρόνους, πολλοί ύποστήριξαν τήν ἀνακάλυψη τῶν Δέκα Χαμένων Φυλῶν, καί πολλοί ἄλλοι ταξιδιώτες καί ἐρευνητές, Έβραιοι καί μή Έβραιοι, προσπάθησαν νά λύσουν τό μυστήριο τῶν Δέκα Χαμένων Φυλῶν ή νά ἀνεύρουν τά ἔχνη τους μέσα σ' ἄλλους λαούς. Τόν 9ο αἰώνα δέ Έλεντάτ ά-Ντανί, ίσχυρίσθηκε δτι κατάγεται ἀπό τήν φυλή τοῦ Δάν. Έπίσης, δέ περίφημος δοιοπόρος Βενιαμίν ἀπό τήν Τουδέλα τῆς Ισπανίας, μᾶς μεταδίδει μιά ἔκτενή περιγραφή τῶν Δέκα Φυλῶν. Λέγει δέ δτι οἱ Έβραιοι τῆς Περσίας τοῦ ἀνέφεραν δτι στήν πόλη Nishapur κατοικοῦν τέσσερις φυλές, τοῦ Δάν, τοῦ Ασήρ, τοῦ Ζαβουλών

καί τοῦ Ναφθαλί. Πολλοί ύποστήριξαν, καί μεταξύ αὐτῶν δέ περίφημος λόγιος καί Ταλμουδιστής Όβάδια Μπερτινόρο⁽⁵⁾, δτι κατοικοῦν στήν Αίθιοπία. Ό δέ καββαλιστής Άβραάμ Λεβή, ἀναγνώρισε ἀπό τό 1528 τούς Φαλάσσα τῆς Αίθιοπίας, ώς καταγόμενους ἀπό τίς δέκα φυλές.

Διάφορες θεωρίες, δέ μιά πιό φανταστική ἀπό τήν ἄλλη, ἔχουν κατά καιρούς διατυπωθεῖ, βάση πολύ ἀμφίβολων στοιχείων, καί διάφοροι λαοί ἔχουν ἀναγνωρισθεῖ ώς οἱ ἀπόγονοι τῶν δέκα χαμένων φυλῶν. Δέν ύπάρχει λαός, ἀπό τούς Ιάπωνες καί τούς Αγγλους καί μέχρι τούς Ερυθρούς Ινδιάνους καί τούς Αφγανιστές πού νά μή ἔχει ύποστηριχθεῖ δτι εἶναι ἀπόγονοι τῶν χαμένων φυλῶν, δπως δέν ύπάρχει τόπος πού νά μήν ἔχει ύποστηριχθεῖ δτι κατοικήθηκε ἀπό τίς δέκα φυλές, δπως ή Αφρική, ή Ινδία, ή Κίνα, ή Περσία, τό Κουρδιστάν, δέ Καύκασος, οἱ Η.Π.Α. καί ή Βρεττανία.

'Ο Μενασέ μπέν Ισραέλ, ραββίνος ἀπό τό Αμστερνταμ (1604-1657), χρησιμοποίησε τό Θρῦλο τῆς κατοικήσεως τῆς Αγγλίας ἀπό τίς δέκα φυλές, ώς ἔνα ἀπό τά ἐπιχειρήματα γιά νά πείσει τόν Ολιβέρ Κρόμγουελ νά ἐπιτρέψει στούς Έβραιους νά ἐγκατασταθοῦν στήν Αγγλία.

Εἶναι ἐκπληκτικό τό γεγονός δτι διάφοροι λαοί διατηροῦν κάποια παράδοση δτι κατάγονται ἀπό τίς Δέκα Χαμένων Φυλές. Τό πιό ἐντυπωσιακό, ισως, εἶναι δέ πιμονος ίσχυρισμός πολλῶν Ιρλανδῶν καί Αγγλο-Σαξόνων.

Τό πρόβλημα τῶν Δέκα Χαμένων Φυλῶν ισως ποτέ δέν θά μπορέσει νά διαλευκανθεῖ πλήρως. Θά παραμείνει γιά πάντα ἔνας μῆθος, μέ δτι καλό καί θετικό περιέχει δέ δρος «μῆθος», ἔνας ἄλιτος Θρῦλος.

H.Σ.

- [1] Μετά τόν Σολομών στό θρόνο τοῦ Αρχαίου Έβραιοκού Βασιλείου ἀνῆλθε ὁ γιος του Ρεχοβάαμ. Στίς ήμέρες του τό βόρειο τμῆμα τοῦ ἔνιαίου ἀκόμη Βασίλειου, ἐπαναστατεῖ, ὑπότον Ιεροβάαμ μπέν Νεβάτ, (933 π.χ.) Έκτοτε, καί ἐπί 200 περίπου χρόνια, ή Έβραική ίστορία ἔχει δυό κέντρα, τό Βόρειο καί τό Νότιο Βασίλειο.
- [2] Σημαίνει «διδασκαλία», καί εἶναι ή ἐπιτομή δλων τῶν νομικῶν καί θρησκευτικο-κανονικῶν συζητήσεων, τῶν σοφῶν καί τῶν νομοδιδασκάλων γύρω ἀπό θέματα πού ἀφοροῦν τήν ἐρμηνεία τοῦ Γραπτοῦ Νόμου (Τορά) καί τήν ἐφαρμογή τῆς Ιουδαϊκῆς νομοθεσίας. Περιέχει νόμους, ἀφιγήσεις, ιστορία, μύθους, ἀλληγορίες, στοχασμούς, προσευχές, έθιμα, ήθικά προστάγματα, φιλοσοφικούς διαλογισμούς. Υπάρχουν δύο Ταλμούδ. Τό Παλαιστινιακό (ή Ιεροσολυμητικό) καί τό Βαβυλωνιακό, πού εἶναι τό δημοφιλέστερο καί τό πιό διαδεδομένο. Τό Βαβυλωνιακό Ταλμούδ ἀπαρτίζεται ἀπό 63 Πραγματεῖες. Ή συγγραφή ύπολογίζεται δτι ἀρχισε τόν 4 π.χ. αιώνα καί δλοκληρώθηκε τό 499 μ.Χ. Σήμερα ύπάρχει μιά ἔξοχη Αγγλική μετάφραση, ἀπό τόν ἐκδοτικό οίκο Sancino τοῦ Λονδίνου.
- [3] Εἶναι δέ άρχαιώτερος Κώδικας τοῦ Ιουδαϊκού Προφορικοῦ Νόμου. Ή Μισνά ἀποτελεῖ τό ἀντικείμενο τῶν διαλογικῶν συζητήσεων τῶν σοφῶν τοῦ Ταλμούδ. Κάθε νόμος, κάθε πρότασή της, ἀναλύεται καί ἔξετάζεται ἐξονυχιστικά.
- [4] Εἶναι μιά μέθοδος ἐρμηνείας τῶν Βιβλικῶν Γραφῶν γιά

Nέα ἀπό τόν παγκόσμιο Ἐβραιϊσμό

‘Η ἐπίσκεψη τοῦ κ. Μπεγκίν στή Ρουμανία

Στίς 25 τοῦ παρελθόντος Αύγουστου δι πρωθυπουργός τοῦ Ἰσραήλ, Μεναχέμ Μπεγκίμ, ἐπισκέφθηκε ἐπισήμως τήν Ρουμανία, τὸ μοναδικό κομμουνιστικό κράτος, πού διατηρεῖ διπλωματικές σχέσεις μέ τό Ἰσραήλ, μετά τῶν πόλεμο τῶν “Ἐξι Ἡμερῶν. Αὐτή ἡ ἐπίσκεψη εἶχε ἴδιαίτερη συναισθηματική σημασία γιά τόν κ. Μπεγκίν. Διότι, στή Ρουμανία εἶχε καταφύγει ἀπό τή Πολωνία, τίς παραμονές του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Τό 1938 εἶχε ἡγηθεῖ ἀπό ἔκεī μιᾶς δμάδας Ἐβραίων «παράνομων μεταναστῶν», οἱ δόποῖοι, μετά ἀπό πολλές ταλαιπωρίες εύτύχησαν νά φθάσουν στό “Ἐρετς-Ἰσραέλ, μέ τό πλοϊο **Patria**.

Θά πρέπει νά θυμώμαστε δτι ἡ Ρουμανία προσπάθησε στό παρελθόν νά κανονίσει μιά συνάντηση μεταξύ τῆς τότε Πρωθυπουργού κ. Μείρ και τοῦ Προέδρου τῆς Αίγυπτου κ. Σαντάτ. ‘Η συνάντηση, τελικά, δέν πραγματοποιήθηκε. “Ισως στό μέλλον, μπορέσει ἡ Ρουμανία νά μεσολαβήσει καί νά κανονίσει σπουδαῖες ἐπαφές μεταξύ τοῦ Ἰσραήλ καί τῶν Ἀράβων καί, ἵσως, μεταξύ Ἰσραήλ καί Σοβιετικῆς Ἐνώσεως.

Ο ἕδιος δ κ. Μπεγκίν τόνισε κατά τή διάρκεια τῆς ἐπισκέψεως του δτι, δ Πρόεδρος Ν. Τσαουσέσκου προσέφερε τίς καλές του ύπηρεσίες γι' αύτόν τόν σκοπό, ἄν ποτέ χρεασθοῦν.

Ο κ. Μπεγκίν πέρασε τό Σαμπάτ (27/8) μαζί μέ τήν Ἐβραϊκή Κοινότητα τοῦ Βουκουρεστίου. Ο Πρωθυπουργός κι ἡ ἀκολουθία του μετακόμισαν ἀπό τήν Ἐπίσημη κατοικία πού τοῦ διέθεσε ἡ Ρουμανική Κυβέρνηση σ' ἓνα ξενοδοχεῖο, δέκα λεπτά ἀπό τή Κεντρική Συναγωγή, ώστε νά μή χρειασθεῖ νά χρησιμοποιήσει αύτοκίνητο.

Η λειτουργία τοῦ Καμπαλάτ Σαμπάτ ἔλαβε χώρα

την αποσαφινηση τῶν νομικῶν θεμάτων (Μ/ντράς-Ἀλαχά) ἡ γιά τήν ἔξαγωγή κάποιου ἡθικοῦ διδάγματος, μέ τή χρησιμοποίηση παραβολῶν, ἀλληγοριῶν κλπ., (Μιντράς-Ἀγκαδά). **Μιντράς**, εἶναι ἐπίσης δ τίτλος τῶν ἔργων ἑκείνων δπου περιέχονται οι ἀνωτέρω ραββινικές ἐπεξηγήσεις καί ἐρμηνεῖες.

[5] Ἐχησε περὶ τά 1450 - 1516. Κατάγεται ἀπό τή μικρή Ἰταλική πόλη **Bertinoro** τῆς βόρειας Ἰταλίας ἔξού, καί τό ἐπιθετό του.

Ο πρωθυπουργός τοῦ Ἰσραήλ κ. Μεναχέμ Μπεγκίν χαιρετᾶ τό Καάλ στή Συναγωγή τοῦ Βουκουρεστίου.

ἐνωρίτερα ἀπό τήν κανονική ὥρα, σύμφωνα μέ δόηγίες τοῦ Ρουμάνου Ἀρχιραββίνου Δρ. Μουσέ Ρόζεν, γιά νά μπορέσουν ἡ Ἰσραηλινή καί ἡ Ἀμερικανική τηλεόραση νά μαγνητοσκοπίσουν τήν δμιλία τοῦ κ. Μπεγκίν πρός τό Καάλ.

Ἄργότερα, δ κ. Μπεγκίν περιέγραψε τό Σαμπάτ πού πέρασε μέ τήν Ἐβραϊκή Κοινότητα τοῦ Βουκουρεστίου, ώς τήν «πιό συγκινητική ἡμέρα τῆς ζωῆς του, ἀπό τῆς ἀνακηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἰσραήλ». “Οταν δέ ἡ παιδική χορωδία τραγούδησε τό «**Γερουσαλάιμ σέλ Ζαάβ**», δέν μπόρεσε ν' ἀποκρύψει τή συγκίνησή του.

Η δμιλία του ἦταν στή διάλεκτο **Γίντις**, «τή γλῶσσα στήν δποία τοῦ πρωτομίλησε ἡ μητέρα του». Μίλησε γιά τό Ὁλοκαύτωμα καί τή σημασία τῆς ὑπάρχειας τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ – ώς μία διαβεβαίωση, δτι οι Ἐβραῖοι δέν πρόκειται νά ξαναδηγηθοῦν ποτέ ἀνυπεράσπιστοι στή σφαγή».

Στή δεξιώση πού διοργάνωσε πρός τιμήν του τό Ἐβραϊκό Κοινοτικό Κέντρο τό Σάββατο τό βράδυ, παρευρέθηκαν δ Ρουμάνος Ὀρθόδοξος Πατριάρχης, κ. Justin Moisescu καί ἐπρόσωποι τῆς Ἑλληνο - Καθολικῆς καί τῆς Ρωμαιο - Καθολικῆς Ἐκκλησίας, δπως καί δ Μουσουλμάνος Ἰμάμης τῆς πόλεως.

Ο Πρωθυπουργός Μπεγκίν προσκάλεσε δλους νά ἐπισκεφθοῦν τήν Ἱερουσαλήμ, διαβεβαιώνοντας τόν Μουσουλμάνο ἐπίσημο περί τῆς ἀληθινῆς Ἀνατολικῆς φιλοξενίας πού θά εύρει, «σύμφωνα μέ τό πνεῦμα τοῦ κοινοῦ προγόνου μας, Ἀβραάμ». Τέλος, ἔξυμνησε τή Ρουμανική Κυβέρνηση, καί τόν Πρόεδρο Τσαουσέσκου είδικότερα, γιά τή πολιτική ἀνοχῆς καί σεβασμοῦ πού ἐπιδεικνύουν πρός δλες τίς θρησκείες.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΕΒΡΑΪΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

(Κλάδος Εύρωπης)

Κατωτέρω δημοσιεύουμε τήν δημιλία τοῦ κ. Ἐσδρᾶ Μωϋσῆ, ἀντιπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐβραϊσμοῦ, στή συνάντηση τοῦ Εύρωπαικοῦ κλάδου τοῦ Ιαγκόσμιου Ἐβραϊκοῦ Συνεδρίου, πού ἔγινε στό Μιλάνο, 17 – 19 Σεπτεμβρίου 1977.

«Ἐπιθυμῶ νά δώσω τήν διαβεβαίωση δτὶ δ 'Ἐβραϊσμός τῆς Ἑλλάδος, παρακολουθεῖ μέ προσοχή καί ζωηρό ἐνδιαφέρον, τίς δραστηριότητες τοῦ Παγκοσμίου Ἐβραϊκοῦ Συνεδρίου ἐν σχέσει μέ τά μεγάλα Ἐβραϊκά θέματα πού τό ἀποσχολοῦν, καί συμμετέχει, στό μέτρον τῶν δυνατοτήτων του, στήν μελέτη καί τήν ἀντιμετώπισίν τους, μέσα στά πλαίσια τῆς συλλογικῆς προσπαθείας, δπως ἡ σημερινή.

Τά προβλήματα συνεπῶς πού ἀπασχολοῦν καί πού θά ἀποσχολήσουν τήν συνάντησί μας, δέν εἶναι ἀσφαλῶς ξένα πρός τήν Ἑλληνικήν Κοινότητα. Τήν ἀφοροῦν, παρ' δλον δτὶ στόν Ἑλληνικό χῶρο, τά ύπο συζήτησιν προβλήματα, δέν ἐμφανίζονται μέ τήν σοβαρότητα καί τήν δξύτητα πού ἵσως ἐμφανίζονται ἀλλοῦ.

«Οσον ἀφορᾶ λοιπόν, τήν κατάστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐβραϊσμοῦ, σέ σχέση μέ τά συζητούμενα θέματα, δέν νομίζω πώς σημειώθηκε κάποια ἀλλαγή ἀπό τήν σύνοδο τῆς Μαδρίτης τοῦ περασμένου Δεκεμβρίου, δπως τήν ἀνακοίνωσε δ πρόεδρος μας κ. Ἀλβ. Κόβο.

Θά πρέπει νά ἐπαναλάβω πάντως δτὶ ἡ Ἑλληνική Κοινότητα τῶν 5.000 περίπου Ἐβραίων δέν ἀντιμετωπίζει ἀνέκαθεν ἴδιαίτερα δύσκολα προβλήματα. Ὁ ἀντισημιτισμός στή χώρα μας δέ ἥταν ποτέ μία νόσος ἐνδημική καί δέν εύδοκίμησε ποτέ ύπο τήν μορφή τουλάχιστον ἐνός ἐπισήμου ἡ σοβαρά δργανωμένου καί ἀνησυχητικοῦ κινήματος.

Ἡ θέσις τοῦ ἐπισήμου Κράτους, τῆς ἐπισήμου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλά καί ἡ Ἑλληνική Νομοθεσία δέν είχαν ποτέ καί δέν ἔχουν καί σήμερα ἀντισημιτικά σπέρματα. Οὔτε δ Ἑλληνικός

Λαός στήν συντριπτική του πλειοψηφία κατέχεται ἀπό αἰσθήματα ἀντισημιτικά.

Ἐν τούτοις, κατά τά 3 τελευταῖα χρόνια, παρατηρεῖται μιά κίνησις, ἐκ μέρους ἀνευθύνων εύτυχῶς κύκλων, δημιουργίας ἀντιεβραϊκοῦ κλίματος, διά διαφόρων ἐντύπων κυρίως, πού καλύπτεται ύπο τόν μανδύα τοῦ ἀντισιωνισμοῦ-ἀντιϊσραηλινοῦ καί ἄλλοτε μέ τήν ταύτισι πού ἐπιχειρεῖται τῶν Ἐβραίων μέ τούς δπαδούς τοῦ Ἱεχωβᾶ.

Τό φαινόμενο μπορεῖ νά ἔξηγηθῇ μόνο ἂν λάβη κανείς ύπ' ὅψιν του τήν διείσδυση στόν Ἑλληνικό χῶρο τῆς Ἀραβικῆς προπαγάνδας πού ἐνισχύεται καί ἀπό τήν παρουσία 8.000 περίπου Ἀράβων σπουδαστῶν.

Ἐλπίζουμε δτὶ πρόκειται γιά ἔνα φαινόμενο παροδικό πού θά διαφοροποιεῖται δσο θά διαφοροποιοῦνται τά αἴτια πού τό προκαλοῦν καί ύπο τήν ἔννοιαν αὐτή δέν είμαστε ἔξαιρετικά ἀνήσυχοι.

Δέν σημαίνει πάντως δτὶ τό φαινόμενο αὐτό μᾶς ἀφήνει ἀδρανεῖς. Ἀντιθέτως τό ἀντιμετωπίζουμε προσπαθώντας νά τό ἔξουδετερώσουμε μέ τήν καλόπιστη διαφώτιση πού κάνομε κάθε φορά διά τοῦ ἀρτίως λειτουργοῦντος Γραφείου μας Δημοσίων Σχέσεων, διά ἐπισήμων ἀνακοινώσεων μας δπου καί δταν χρειάζεται διά προσωπικῶν ἐπαφῶν καί παραστάσεών μας πλησίον ἀρμοδίων προσώπων.

Κυρίως δμως, ἀντιδροῦμε διά τῆς καλῆς δργανώσεως καί λειτουργίας τῶν Κοινοτήτων μας, τῶν Ὀργανισμῶν καί τῶν Ἰδρυμάτων μας, διά τῆς καλῆς δργανώσεως τῆς Ἐβραϊκῆς μας ζωῆς, διά τῆς ἐνότητός μας, διά τῆς καταλλήλου ἐκπαιδεύσεως καί χειραφετήσεως τῶν νέων μας.

Ίδιαίτερα εύτυχεῖς θά αἰσθανθοῦμε, ἔάν σέ μιά προσεχῆ συνάντησί μας θά είμαστε σέ θέσι νά ἀνακοινώσουμε δτὶ ἔξέλειπαν δλα δσα σήμερα μᾶς ἐνοχλοῦν».

ΧΡΟΝΙΚΑ זברונון

Μηνιαῖον ὅργανον τοῦ Κεντρικοῦ Ισραηλιτικοῦ

Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος

Γραφεῖα: Πειραιῶς 46, Ἀθῆναι (106)- Τηλέφ. 52.29.153

Ὑπεύθυνος συμφώνως τῷ νόμῳ: Ὁ Πρόεδρος τοῦ Κ.Ι.Σ: Ἀλβέρτος Κόβο (Πειραιῶς 46- Ἀθῆναι)

Ἐπιμέλεια ἐκδόσεως: Νίκος Τσαπίδης, δημοσιογράφος

Ὑπεύθυνος φωτοσυνθέσεως: Κατσαούνης ΕΠΕ, Σπ. Δοντά 10, Ἀθῆναι

ΤΕΥΧΟΣ 2 ● ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1977 ● ΧΕΣΒΑΝ

5738

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ 2 ΔΡΧ.

Η ΓΗ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΤΗ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΝ;

(Συνοπτική θεώρησις της Αραβοϊσραηλινής διενέξεως)

Υπό τοῦ ἐφέδρου Ἀνθ/γοῦ (ΠΒ)
Ούμβερτου Βαλασσοπούλου, Γεω-
πόνου Α.Τ.Ε.

Αναδημοσιεύεται ἀπό τή μηνιαία ἔκδοση τοῦ
Ἀρχηγείου Στρατοῦ «Στρατιωτική Ἐπιθεώρη-
ση» (Ἀπριλίου 1977)

ΜΕΡΟΣ Α'

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΡΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟΝ «ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ 6 ΗΜΕΡΩΝ»

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μεταξύ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων αἵτινες ἐστάθησαν δρόσημα εἰς τήν Παγκόσμιον πολιτικήν ιστορίαν, ἡ ἡμέρα τῆς 14ης Μαΐου 1948 δεικνύει τό τέρμα καί ταυτοχρόνως τήν ἀφετηρίαν μιᾶς κολοσσιαίας πολιτικῆς καί στρατιωτικῆς προσπαθείας ἥτις μετέφερεν εἰς τήν ἐποχήν μας ἀπό τά βάθη τῶν αἰώνων μίαν ιστορικήν κληρονομίαν καί τήν μετέβαλεν εἰς ἓν τῶν πλέον ἐπικινδύνων ἐδαφοοικονομικῶν προβλημάτων τοῦ αἰῶνος μας.

Κατά τήν ἡμέραν ἐκείνην τά ἐρτζιανά κύματα τοῦ ραδιοσταθμοῦ Kiol Israel (φωνή τοῦ Ἰσραήλ) μετέφερον εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τήν παλλομένην ἀπό συγκίνησιν διακήρυξιν τῆς κατόπιν 2.000 ἑτῶν ἐπανιδρύσεως τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ.

Ἡ διακήρυξις αὕτη ἦνοιχε τήν αὐλαίαν καί παρουσίασεν εἰς τά δόματα δλοκλήρου τοῦ κόσμου τήν αιματηράν διαμάχην τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἰσραήλ καί τοῦ Ἰσαάκ.

Ἴσως ἡ διαμάχη αὕτη νά ἔχη εύτυχές τέλος, ἵσως νά ἔχη τραγικόν. Αἱ παράμετροι τῶν πολιτικῶν, οἰκονομικῶν καί στρατηγικῶν συμφερόντων εἰς τήν M. Ἀνατολήν εἶναι τόσον ἀπειροπληθεῖς ὥστε νά καθίσταται ἀδύνατος οἰαδήποτε βάσιμος πρόβλεψις ἐπί τῆς τελικῆς ἐκβάσεως τοῦ ἀκανθώδους τούτου προ-

βλήματος. Σκοπός, κατ' ἀκολουθίαν, τῆς παρούσης μελέτης δέν εἶναι ἡ ἔξεύρεσις ἡ ἡ πρότασις λύσεως τίνος, ἀλλ' ἡ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ πανοραμική θεώρησις τοῦ δλου προβλήματος.

1. ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ : ΜΕΧΡΙ Α΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἀναγομένη εἰς τούς προχριστιανικούς χρόνους ἡ διαφωνία μεταξύ Ἰσραηλινῶν καί Ἀράβων, οὐδέποτε ἐπέτρεψεν εἰς τούτους νά συνεργασθοῦν πρός οἰκοδόμησιν ἐνός κοινοῦ προοδευτικοῦ μέλλοντος εἰς τήν γῆν τής Παλαιστίνης.

Κατοικήσαντες εἰς τήν Παλαιστίνην κατόπιν τῆς, ὑπό τήν ἡγεσίαν τοῦ Μωυσέως, ἐπανόδου των ἐξ Αιγύπτου, οἱ Ἰσραηλίται ἐδημιούργησαν εἰς τήν χώραν ταύτην ἔνα θρησκευτικόν πολιτισμόν δστις βεβαίως δεν τούς ἀπέτρεπεν ἐκ τῆς δυναμικῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν κατά καιρούς ἔξωθεν ἐπιθέσεων πρός ἐκδίωξίν των.

Ἡ κατάστασις αὕτη μετεβλήθη εἰς κληρονομικήν πεποίθησιν τῶν Ἰσραηλινῶν δτι περιβαλλόμενοι πανταχόθεν ἐξ ἔχθρικῶς διακειμένων λαῶν θά ἔδει νά ἀγωνίζωνται μόνοι διά τήν ἐπιβίωσίν των καί δτι ούδαμόθεν θά ἔδει νά ἐμπιστεύωνται τήν ὑπαρξίν των ειμήν, εἰς τάς ίδιας των χεῖρας.

Παρουσιαζομένη ως ἄρρηκτος ιστορική συνέχεια ἡ πεποίθησις αὕτη ἀποτελεῖ τόν ἀκρογωνιαῖον λίθον τής Ισραηλινῆς πολιτικῆς ἥτις, πολύ δρθῶς, ούδεμίαν ἐμπιστοσύνην τρέφει πρός τάς διεθνεῖς ἀποφάσεις περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν συνόρων καί τής κυριαρχικότητος τοῦ Ἰσραηλινοῦ κράτους. Πράγματι, ἐστάθη ἀδύνατος ἡ ἐπιβίωσίς τῶν ἀποφάσεων τούτων, δσάκις τά περιβάλλοντα τό Ἰσραήλ Ἀραβικά κράτη ἔκριναν δτι ἐπέστη δ καιρός καί δτι εἶχον τήν ισχύν νά τό ἔξαφανίσουν ἀπό τής ἐπιφανείας τής Ὑδρογείου.

Ἡ ὡργανωμένη παρουσία τοῦ Ἐβραϊκοῦ κράτους εἰς τήν γῆν τής Παλαιστίνης χρονολογεῖται ἀπό τοῦ 1.500 π.Χ. Ἐκεῖ ἐδημιουργήθη δ Ἐβραϊκός πολιτισμός καί ὡκοδομήθη τό σύνολον τῶν θρησκευτικῶν κανόνων, οἵτινες ἐπέτρεψαν τήν ἐπιβίωσιν τής ίδεας τής Ἐβραϊκῆς πνευματικῆς καί ἐθνολογικῆς ἐνότητος διά μέσου εϊκοσι περίπου αἰώνων διωγμῶν, καταπιέσεων καί φρικαλέων προσπαθειῶν γενοκτονίας δλοκλήρου τοῦ ἔθνους τοῦ Ἰσραήλ.

Τό 70 μ.Χ., οἱ Ρωμαῖοι χρησιμοποιοῦντες τόν, ὑποδειγματικῆς διά τήν ἐποχήν ἐκείνην ὁργανώσεως, στρατόν των, ἐπέτυχον τήν διάλυσιν τοῦ Ἐβραϊκοῦ κράτους, μέ συνέπειαν οἱ μέν παραμείναντες εἰς τήν Παλαιστίνην νά ἀπολέσουν ἄπαντα σχεδόν τά πολιτικά καί θρησκευτικά τῶν δικαιώματα, οἱ δέ διασκορπισθέντες νά ἀποκόψουν ἀκουσίως πᾶν δεσμόν καί πᾶσαν ἐπαφήν μέ τήν πατρῶαν γῆν. Οὕτω, ἥρχισεν ἡ ἀνά τόν κόσμον ταλαιπωρία τῶν περιπλανωμένων Ἰουδαίων, ἥτις ἔμελλε νά λήξῃ τήν 4ην Μαΐου 1948, δτε δ ἀστήρ τοῦ Δαυίδ ἔλαμψε καί πάλιν θριαμβευτικῶς εἰς τήν γῆν τής Παλαιστίνης.

Κατά τήν διάρκειαν τῶν εϊκοσι τούτων αἰώνων, οἱ Ἐβραῖοι ὑφίσταντο τά πάνδεινα ἐκ μέρους τῶν λαῶν εἰς τάς κοινωνίας τῶν δποίων ὑπεχρεώθησαν νά ζήσουν. Καταστάντες ἀποδιοπομπαῖοι τράγοι λόγω ποι-

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΕΒΡΑΪΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

(Κλάδος Εύρωπης)

Κατωτέρω δημοσιεύουμε τήν δημιλία τοῦ κ. Ἐσδρᾶ Μωϋσῆ, ἀντιπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐβραϊσμοῦ, στή συνάντηση τοῦ Εύρωπαικοῦ κλάδου τοῦ Ιαγκόσμιου Ἐβραϊκοῦ Συνεδρίου, πού ἔγινε στό Μιλάνο, 17 – 19 Σεπτεμβρίου 1977.

«Ἐπιθυμῶ νά δώσω τήν διαβεβαίωση δτὶ δ 'Ἐβραϊσμός τῆς Ἑλλάδος, παρακολουθεῖ μέ προσοχή καί ζωηρό ἐνδιαφέρον, τίς δραστηριότητες τοῦ Παγκοσμίου Ἐβραϊκοῦ Συνεδρίου ἐν σχέσει μέ τά μεγάλα Ἐβραϊκά θέματα πού τό ἀποσχολοῦν, καί συμμετέχει, στό μέτρον τῶν δυνατοτήτων του, στήν μελέτη καί τήν ἀντιμετώπισίν τους, μέσα στά πλαίσια τῆς συλλογικῆς προσπαθείας, δπως ἡ σημερινή.

Τά προβλήματα συνεπῶς πού ἀπασχολοῦν καί πού θά ἀποσχολήσουν τήν συνάντησί μας, δέν εἶναι ἀσφαλῶς ξένα πρός τήν Ἑλληνικήν Κοινότητα. Τήν ἀφοροῦν, παρ' δλον δτὶ στόν Ἑλληνικό χῶρο, τά ύπο συζήτησιν προβλήματα, δέν ἐμφανίζονται μέ τήν σοβαρότητα καί τήν δξύτητα πού ἵσως ἐμφανίζονται ἀλλοῦ.

«Οσον ἀφορᾶ λοιπόν, τήν κατάστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐβραϊσμοῦ, σέ σχέση μέ τά συζητούμενα θέματα, δέν νομίζω πώς σημειώθηκε κάποια ἀλλαγή ἀπό τήν σύνοδο τῆς Μαδρίτης τοῦ περασμένου Δεκεμβρίου, δπως τήν ἀνακοίνωσε δ πρόεδρος μας κ. Ἀλβ. Κόβο.

Θά πρέπει νά ἐπαναλάβω πάντως δτὶ ἡ Ἑλληνική Κοινότητα τῶν 5.000 περίπου Ἐβραίων δέν ἀντιμετωπίζει ἀνέκαθεν ἴδιαίτερα δύσκολα προβλήματα. Ὁ ἀντισημιτισμός στή χώρα μας δέ ἥταν ποτέ μία νόσος ἐνδημική καί δέν εύδοκίμησε ποτέ ύπο τήν μορφή τουλάχιστον ἐνός ἐπισήμου ἡ σοβαρά δργανωμένου καί ἀνησυχητικοῦ κινήματος.

Ἡ θέσις τοῦ ἐπισήμου Κράτους, τῆς ἐπισήμου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλά καί ἡ Ἑλληνική Νομοθεσία δέν είχαν ποτέ καί δέν ἔχουν καί σήμερα ἀντισημιτικά σπέρματα. Οὔτε δ Ἑλληνικός

Λαός στήν συντριπτική του πλειοψηφία κατέχεται ἀπό αἰσθήματα ἀντισημιτικά.

Ἐν τούτοις, κατά τά 3 τελευταῖα χρόνια, παρατηρεῖται μιά κίνησις, ἐκ μέρους ἀνευθύνων εύτυχῶς κύκλων, δημιουργίας ἀντιεβραϊκοῦ κλίματος, διά διαφόρων ἐντύπων κυρίως, πού καλύπτεται ύπο τόν μανδύα τοῦ ἀντισιωνισμοῦ-ἀντιϊσραηλινοῦ καί ἄλλοτε μέ τήν ταύτισι πού ἐπιχειρεῖται τῶν Ἐβραίων μέ τούς δπαδούς τοῦ Ἱεχωβᾶ.

Τό φαινόμενο μπορεῖ νά ἔξηγηθῇ μόνο ἂν λάβη κανείς ύπ' ὅψιν του τήν διείσδυση στόν Ἑλληνικό χῶρο τῆς Ἀραβικῆς προπαγάνδας πού ἐνισχύεται καί ἀπό τήν παρουσία 8.000 περίπου Ἀράβων σπουδαστῶν.

Ἐλπίζουμε δτὶ πρόκειται γιά ἔνα φαινόμενο παροδικό πού θά διαφοροποιεῖται δσο θά διαφοροποιοῦνται τά αἴτια πού τό προκαλοῦν καί ύπο τήν ἔννοιαν αὐτή δέν είμαστε ἔξαιρετικά ἀνήσυχοι.

Δέν σημαίνει πάντως δτὶ τό φαινόμενο αὐτό μᾶς ἀφήνει ἀδρανεῖς. Ἀντιθέτως τό ἀντιμετωπίζουμε προσπαθώντας νά τό ἔξουδετερώσουμε μέ τήν καλόπιστη διαφώτιση πού κάνομε κάθε φορά διά τοῦ ἀρτίως λειτουργοῦντος Γραφείου μας Δημοσίων Σχέσεων, διά ἐπισήμων ἀνακοινώσεων μας δπου καί δταν χρειάζεται διά προσωπικῶν ἐπαφῶν καί παραστάσεών μας πλησίον ἀρμοδίων προσώπων.

Κυρίως δμως, ἀντιδροῦμε διά τῆς καλῆς δργανώσεως καί λειτουργίας τῶν Κοινοτήτων μας, τῶν Ὀργανισμῶν καί τῶν Ἰδρυμάτων μας, διά τῆς καλῆς δργανώσεως τῆς Ἐβραϊκῆς μας ζωῆς, διά τῆς ἐνότητός μας, διά τῆς καταλλήλου ἐκπαιδεύσεως καί χειραφετήσεως τῶν νέων μας.

Ίδιαίτερα εύτυχεῖς θά αἰσθανθοῦμε, ἔάν σέ μιά προσεχῆ συνάντησί μας θά είμαστε σέ θέσι νά ἀνακοινώσουμε δτὶ ἔξέλειπαν δλα δσα σήμερα μᾶς ἐνοχλοῦν».

ΧΡΟΝΙΚΑ זברונון

Μηνιαῖον ὅργανον τοῦ Κεντρικοῦ Ισραηλιτικοῦ

Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος

Γραφεῖα: Πειραιῶς 46, Ἀθῆναι (106)- Τηλέφ. 52.29.153

Ὑπεύθυνος συμφώνως τῷ νόμῳ: Ὁ Πρόεδρος τοῦ Κ.Ι.Σ: Ἀλβέρτος Κόβο (Πειραιῶς 46- Ἀθῆναι)

Ἐπιμέλεια ἐκδόσεως: Νίκος Τσαπίδης, δημοσιογράφος

Ὑπεύθυνος φωτοσυνθέσεως: Κατσαούνης ΕΠΕ, Σπ. Δοντά 10, Ἀθῆναι

ΤΕΥΧΟΣ 2 ● ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1977 ● ΧΕΣΒΑΝ

5738

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ 2 ΔΡΧ.

Ισραηλινῶν, αἱ ἑνδιαφερόμεναι κυβερνήσεις συνεθίζοντο μεταξύ τῶν πολεμικῶν των διακηρύξεων περὶ ἐλευθερίας, ίσότητος, ἀνεξαρτησίας κλπ., καὶ τῶν πιεστικῶν οἰκονομικῶν των ἀναγκῶν.

Ἐξηντλημένη ἀπό τάς κολοσσιαίας πολεμικάς δαπάνας ἡ Βρεττανική κυβέρνησις ἡναγκάσθη ὅπως ὑποκύψῃ εἰς τάς Ἀραβικάς ἀπαιτήσεις καὶ τηρήσῃ ἀντιστρατηγικήν στάσιν. Ἡ ἀντίδρασις αὕτη ἔξηγρίωσε τούς Ἰσραηλινούς, οἵτινες ἔβλεπον διαφευδομένας παταγωδῶς τάς ἐλπίδας των. Οὕτω, πλέον τοῦ ἀντιαραβικοῦ μετώπου ἦνοιχαν καὶ ἀντιβρεττανικόν τοιοῦτον.

Ἄφθονον αἴμα ἔρρευσεν εἰς τήν Παλαιστίνην κατά τά πρῶτα, μεταπολεμικά ἔτη. Οἱ Βρεττανοί ἔτήρουν τήν μετανάστευσιν ὑπό αὐστηρότατον ἔλεγχον ἀποστέλλοντες τούς μόλις ἀπελευθερωθέντας ἀπό τά Ναζιστικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως Ἰσραηλίτας εἰς Βρεττανικά τοιαῦτα. Οἱ Ἀραβεῖς συνηγωνίζοντο ἀλλήλους εἰς σφαγάς καὶ λεηλασίας, δσάκις βεβαίως εἶχον ἔξησφαλισμένην τήν φυγήν των.

Ἐναντὶ αὐτοῦ τοῦ διμετώπου ἀγῶνος οἱ Ἰσραηλινοί ἀντέταξαν τήν εύφυίαν των, τήν ψυχικήν των ρώμην καὶ τήν ἀποφασιστικότητά των. Ἡ Χαγκάνα, ὁ μυστικός στρατός τῶν Ἐβραίων ἐξ ἀνάγκης ἔξωπλισμένος μέ κάθε εἶδος ὅπλου, τό δοποῖον ἥτο διαθέσιμον, ἐπέφερε τρομακτικά στρατιωτικά πλήγματα εἰς τούς Ἀραβας καὶ πολιτικά εἰς τούς Βρεττανούς. Οὔτε ἡ συντριπτική ὑπεροπλία εἰς ἔμψυχον καὶ ἄψυχον ὑλικόν, οὔτε ἡ τρομοκρατία ὑφ' ὅλας τάς μορφάς της, ἐστάθησαν ἱκανά ὅπως κάμψουν τό φρόνημά των. "Ἄν μή τι ἄλλο εἶχον εἰς τάς χεῖρας των ἐν ἰσχυρότατον ἐπιχείρημα. Ἐμάχοντο διά μίαν δικαίαν ὑπόθεσιν.

Ἡ συνέχισις τῆς αίματοχυσίας ἔφερε τελικῶς τό θέμα τῆς Παλαιστίνης εἰς τόν ΟΗΕ. Τό τεθέν εἰς τήν Γενικήν Συνέλευσιν ἐρώτημα ἥτο ἡ Παλαιστίνη θά ἔπρεπε νά παραμείνη ἐνιαῖον κράτος ἢ νά διαχωρισθῇ εἰς ἐν Ἀραβικόν καὶ ἐν Ἐβραϊκόν τοιοῦτον. Αἱ διπλωματικαί ἀντιπροσωπεῖαι ἔρριφθησαν εἰς μάχας ὅπου ἡ πονηρία, τό παζάρευμα καὶ δέ ἐκβιασμός κατεῖχον τήν πρώτην θέσιν. Διά νά ἐγκριθῇ τό σχέδιον ὑπέρ τοῦ διαμελισμοῦ θά ἔπρεπε τοῦτο νά λάβῃ τήν πλειοψηφίαν τῶν 2/3 τῶν ἀποτελούντων τότε τά Ἡνωμένα Ἐθνη κρατῶν ἀτίνα ἀνήρχοντο εἰς 57. Ἡ ψηφοφορία διεξήχθη εἰς τάς 29 Νοεμβρίου τοῦ 1947 εἰς τό κτίριον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν εἰς τό Φλάσινγκ Μέντου ου τῆς Ν. Ὑόρκης καὶ κατέληξεν εἰς θρίαμβον τοῦ δικαίου. Μέ ψήφους 33 ὑπέρ, 13 κατά καὶ 11 ἀποχάς ἡ Γεν. Συνέλευσις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν «...υἱοθέτησε μίαν ἀπόφασιν πού ζητοῦσε τήν ἕδρυσι ἐνός Ἐβραϊκοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ εἰς τήν Παλαιστίνην...» Ἡ ἀμεσος σχεδόν ἀναγνώρισις τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ ὑπό τῆς κυβερνήσεως τῶν ΗΠΑ καὶ ἡ κατόπιν 3 ἡμερῶν δμοία ὑπό τῆς ΕΣΣΔ, παρέσχον ἰσχυράν διεθνή ὑποστήριξιν εἰς τοῦτο. Ἡ ψηφοφορία τοῦ Φλάσινγκ Μέντου εἶχε σημάνει τό τέλος μιᾶς ἐποχῆς καὶ τήν ἀρχήν μιᾶς νέας.

Ἡ Βρεττανική κυβέρνησις, διασφαλίζουσα τά νῶτα της, ἔλαβε τήν ἀπόφασιν νά παραμείνη εἰς τήν Παλαιστίνην ἔως τό μεσονύκτιον τῆς 13ης Μαΐου τοῦ ἐπομένου ἔτους, ὅτε καὶ θά ἔτιθετο εἰς ἐφαρμογήν ἡ

προμνησθεῖσα ἀπόφασις τοῦ ΟΗΕ. Κατά τό διάστημα τοῦτο οἱ Ἐβραῖοι ἐγκατελείφθησαν εἰς τήν καταφανῆ ἔχθρότητα τῆς Βρεττανικῆς πολιτικῆς, ἥτις, ἐφαρμόζουσα τόν ἀποκλεισμόν, ἀπηγόρευε τόν ἔφοδιασμόν τῶν Ἐβραίων μέ δπλα ἥ τήν ἀποβίβασιν μεταναστῶν. Οἱ Ἀραβεῖς, ἀντιθέτως, εἶχον πλήρη ἐλευθερίαν εἰς τάς κινήσεις των ἐκμεταλλευόμενοι ταύτην εἰς πᾶσαν εύκαιριαν. Αἱ μάχαι συνεχίζοντο καὶ ἀφθονον αἴμα ἔρρεεν ἀπό ἀμφοτέρας τάς πλευράς. Καὶ κάποτε ἔξημέρωσεν ἥ ημέρα τῆς ἀνεξαρτησίας.

4. ΜΑΪΟΣ 1948 ΜΕΧΡΙΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1956

Ἡ κήρυξις τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἰσραήλ ἐσήμανε τήν ταυτόχρονον ἔξαρξιν τῆς ἀπροκαλύπτου ἐναντίον του ἐπιθέσεως τῶν τακτικῶν στρατῶν Αίγυπτου, Ἰορδανίας, Ἰράκ, Λιβάνου, Συρίας καὶ τῶν συμπορευομένων πρός ταῦτα λοιπῶν Ἀραβικῶν κρατῶν. Μέ τό σύνθημα: «Νά σβύση δ Σιωνισμός», τά Ἀραβικά ἔθνη ἐφώρμησαν ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ τοῦ δποίου τά καθορισθέντα ὑπό τοῦ ΟΗΕ σύνορα ἀπετέλουν παρωδίαν συνοριακῶν γραμμῶν, ἐπιτρέποντα τήν πανταχόθεν ἐλευθέραν προσβολήν των.

Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΦΡΙΖΗΣ

♦ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

τοῦ μετώπου, νά ίδῃ, νά πεισθῇ δτι εἶχον ἔξασφαλισθῇ δλοι οι ἀνδρες του. Ἄλλα ἔκεινο, τό δποίον πρωτίστως τόν ἐνδιέφερε, ἥτο ἡ συνοχή τῶν δυνάμεων του. Καὶ μέ τό παράδειγμά του τό ἐπέτυχε. "Ομως, ἐνδεκα καὶ εϊκοσι λεπτά ἀκριβῶς, ἔνα βλῆμα ἔχθρικῆς βόμβας, πού ἔξερράγη κοντά του τοῦ ἦνοιξε τήν κοιλιά. Οὔτε ομως καὶ τότε πήδησε ἀπό τήν σέλλα του, οὔτε καὶ τότε ἔπαυσε νά παροτρύνη καὶ νά φωνάζη «ΑΕΡΑ». Μιά νέα, τότε ριπή πολυβόλου τόν ἀπετελείωσε.

"Οταν ἡ ἐπιδρομή ἔτελείωσε, δταν τά ἀεροπλάνα ἀπεμακρύνθησαν καὶ οι ἀνδρες ἔξηλθον τῶν δρυγμάτων των, τόν εύρηκαν αιμόφυρτον, νεκρόν μέ τά πόδια εἰς τούς ἀναβολεῖς.

"Ο ιερεὺς τῆς ταξιαρχίας ἔσπευσεν ἐπί τόπου. Τί ἔπρεπε νά κάμη; 'Ο Συνταγματάρχης ἥτο Ἐβραῖος τό θρήσκευμα. Ἄλλα δέν ἔδίστασε! Κλαίων ἔβγαλε ἀπό τό σακκίδιο του τά ἄμφια τά ιερά, ἐτοποθέτησε τήν χεῖρα του ἐπί τῆς αιμοφύρτου κεφαλῆς του καὶ ἥρχισε ἐκφέρων τήν ἐπιθανάτιον ἐβραϊκήν προσευχή: «Ἄκουε, Ἰσραήλ, δ Θεός εἶναι εἰς καὶ Μόνος!»

"Ἐτσι σκοτώθηκε δ Συνταγματάρχης Φριζῆς, ἥρως τῆς Ἐλλάδος, καὶ τό διηγοῦνται ἔως σήμερα οι συμπολεμιστά του, πού ἐσήκωσαν εἰς τούς ὥμους των μέ εύλαβειαν, μέ στοργήν, τό νεκρό του κορμί καὶ τό ἔθαψαν ἔκει στό πεδίο τῆς μάχης. "Ἐτσι δημος ἥτο μέ τή στολή κοκκινισμένη ἀπό τό αἴμα του».

♦ Τά κείμενα πού δημοσιεύονται πιό πάνω εἶναι τόσο χαρακτηριστικά ὥστε δέν χρειάζεται νά προσθέση κανείς τίποτα. Μόνον ἄς ὑποκληθοῦμε καὶ πάλι στή μνήμη τῶν Ἡρώων τοῦ 40 καὶ τοῦ δμοθρήσκου μας Μ. Φριζῆ...

Τό Ίσραήλ δμως ἦτο ἔτοιμον. Ἡ Χαγκάνα, ὁ μυστικός Ἐβραϊκός στρατός μετεβλήθη εἰς ἔθνικόν τακτικόν στρατόν καί ἐνεδυναμώθη διά τῆς μαζικῆς προσχωρήσεως εἰς τάς τάξεις του τῆς Παλμάχ, τῆς παραστρατιωτικῆς ὀργανώσεως τῆς νεολαίας τοῦ Ίσραήλ. Ὅπηρχε πλέον Γενικόν Στρατηγεῖον εἰς τό κτίριον τοῦ ὅποίου ἐκυμάτιζεν ὑπερηφάνως μία τεραστία κυανόλευκος σημαία μέ τόν ἀστέρα τοῦ Δαυίδ. Ὁπλισμός παντός εἴδους καί ἀπό πᾶσαν πηγήν εἰσέρρεεν εἰς τό νεοσύστατον κράτος. Ἔκατοντάδες χιλιάδων Ἐβραῖοι συνέρρεον ἀπό κάθε γωνίαν τῆς γῆς εἰς τό ἐλεύθερον κράτος των, ἀπαλασσόμενοι πλέον ἀπό τάς ταπεινώσεις, τάς ὕβρεις, τούς ἔξευτελισμούς αἰώνων· ἐπύκνων τάς τάξεις τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ του· διεσκορπίζοντο εἰς τά κιμπούτς καί ἐδημιούργουν νέα τοιαῦτα εἰς τήν ἔρημον. Ἡ εἴσοδος δλων αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων εἰς τό νεαρόν κράτος ἐδημιούργησε τεράστια οἰκονομικά προβλήματα πλήν δμως οὐδεὶς Ἐβραῖος ἔξεδιώχθη καί εἰς οὐδένα Ἐβραϊον ἀπηγορεύθη ἡ εἴσοδος. "Απαντες ἐγένοντο δεκτοί καί ἀπαντες ἔθετον τούς ἑαυτούς των εἰς τήν ὑπηρεσίαν τῆς ἐκ τέφρας της ἀναγεννημένης πατρίδος των. Καί ἰδού ἐν νέον Ίσραηλινόν θαῦμα. Μαχόμενον καθ' ἀπασαν τήν γραμμήν τῶν συνόρων του, δημιουργοῦν ἐκ τοῦ μηδενός κρατικήν ὀργάνωσιν καί οἰκονομίαν, ὀργανῶν τήν γεωργίαν ὅχι ἀπλῶς ἐπί συγχρόνων ἀλλά ἐπί πρωτοπορειακῶν βάσεων, τό Ίσραήλ ὅχι μόνον ἐπέζησεν ἀλλά καί ἐθριάμβευσε.

Τόν Νοέμβριον του 1948 έπετεύχθη άνακωχή. Οι Ισραηλινοί είχον διευρύνει τά άπαράδεκτα σύνορα τοῦ Μαΐου, τά δποῖα δμως έξηκολούθουν νά είναι άνασφαλῆ. Οι συνησπισμένοι τακτικοί στρατοί τῶν Ἀράβων ύπεχώρησαν καί παρεχώρησαν τήν θέσιν των είς τούς Παλαιιστινίους τρομοκράτας, τήν νέαν δύναμιν, ἥτις έγεννήθη ἀπό τήν ἀδυναμίαν τῶν τακτικῶν στρατῶν νά καταβάλλουν τούς Ισραηλινούς. Ἐκτοτε, καί μέχρι τοῦ 1956, μία ύποτυπώδης είρηνη ἐβασίλευσεν είς τήν περιοχήν. Τά γεγονότα δμως τοῦ 1952 κατά τά δποῖα ὁ Αίγυπτιακός στρατός έξεθρόνισε τόν βασιλέα Φαρούκ καί ἀνεκήρυξε τήν Αίγυπτον Σοσιαλιστικήν Δημοκρατίαν, ἀνεζωπύρωσαν τόν ἐπιθετικόν ἔθνικισμόν τῶν Ἀράβων.

Βάλλων κατ' άρχην έναντίον τῶν "Αγγλων καί ἀποκλεισθείς τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν ΗΠΑ διά τήν κατασκευήν τοῦ φράγματος τοῦ Ἀσσουάν, προέβη τόν Ἰούλιον τοῦ 1956 εἰς τήν ἔθνικοποίησιν τῆς Διώρυγος τοῦ Σουέζ.

5. ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1956 ΜΕΧΡΙΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 1957

‘Η ἔθνικοποίησις τῆς Διώρυγος τοῦ Σουέζ ἐπλήγωσε βαθέως τήν Βρεττανικήν ύπερηφάνειαν. Ὅτοι ἀπό τό εἶδος ἐκεῖνο τῶν προσβολῶν πού ἐκπλύνονται μόνον μέ πόλεμον. ‘Άλλ’ δ πόλεμος χρειάζεται συμμάχους. Στραφέντες οἱ Βρεττανοί πρός τήν Γαλλίαν εὗρον συμπάθειαν ἐρειδομένην προφανῶς ἐπί κοινῶν ἀποικιοκρατικῶν παραδόσεων. ‘Ο τρίτος συνταῖρος, τό Ἰσραὴλ, δέν ἐκινεῖτο ύπό ἀποικιοκρατικῶν βλέψεων. ‘Η συμμετοχή τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τήν ἐπίθεσιν ἐναντίον τοῦ Πόρτ – Σάϊντ ἦτο καθαρῶς μία πρᾶξις νομίμου αὐτοαμύνης κατά τῶν ἀτελευτήτων τρομο-

κρατικῶν ἐπιδρομῶν ἐκ τῶν δμόρων του κρατῶν.

Διά τούς Ἰσραηλινούς ἡ ἔξέλιξις τοῦ πολέμου δέν
ῆτο, τίποτε ὀλιγώτερον ἀπό μίαν ἀστραπιαίαν νίκην.
Ἐντός πέντε ἡμερῶν εἶχον ἀπωθήση τά Αἰγυπτιακά
στρατεύματα εἰς τὴν Διώρυγα. Παραλλήλως κατέλα-
βον τό Σάρμ – Ελ – Σεϊχ εἰς τό Νότιον ἄκρον τοῦ Σι-
νᾶ, ἐλευθερώνοντες οὕτω τὴν Θαλασσίαν δόδόν πρός
τόν λιμένα τοῦ Ἔιλάτ ἀπ' ὅπου διεκινεῖτο σημαντικόν
μέρος τῶν εἰσκομιζομένων ἀγαθῶν των.

Πλήν δύναμης ή παρανομία τῆς Ἀγγλογαλλικῆς ἐπεμβάσεως συνεκάλυψε τήν νομιμότητα τῆς Ἰσραηλινῆς ἐπιχειρήσεως. Τό Συμβούλιον Ἀσφαλείας τοῦ ΟΗΕ διέταξε τό Ἰσραήλ δπώς ύποχωρήσῃ εἰς τά σύνορά του καί ἔγκατέστησε κυανοκράνους παρατηρητάς εἰς τό Σάρμ – Ελ – Σεϊχ καί τήν λωρίδα τῆς Γάζης, ἐλάχιστα ἀποτελεσματικόν μέτρον ἀνασχέσεων τῶν ὀρέξεων τοῦ Καΐρου δπου ή οίκειοθελής ἀποχώρησις τῶν Ἰσραηλινῶν ἀπό τό Σινᾶ διετυμπανίσθη ώς νίκη.

‘Η έπιχείρησις τοῦ 1956 ούδέν ἐκ τῶν προβλημάτων εἰς τήν Μ. Ἀνατολήν ἐπέλυσεν. Οἱ Σῦροι ἔξηκολούθουν νά κανονιοβολοῦν τά χωρία τῆς Τιβεριάδος ἀπό τά ύψωματα τοῦ Γκολάν. Οἱ Παλαιστίνιοι ἀντάρται χρησιμοποιοῦντες τήν λωρίδα τῆς Γάζης καί τά ἐπισφαλῆ σύνορα μέ τήν Ἰορδανίαν ἔξηκολούθουν νά ἔξαπολύουν τρομοκρατικάς ἐπιθέσεις εἰς τό ἐσωτερικόν τοῦ Ἰσραήλ. Μέρος, ἔξ ἄλλου, τῶν Παλαιστινίων ἔγκατεστάθη εἰς τόν Λίβανον ὑπό τήν κάλυψιν τῶν συνόρων τοῦ δποίου ἐνήργει ἐπιδρομάς. ‘Η πληγή τῶν στρατοπέδων τῶν προσφύγων εἰς τήν Γάζαν ἔξηκολούθει νά πυορροῇ εἰς τό Ἰσραηλινόν πλευρόν. Διατηροῦσα τά στρατόπεδα αύτά ἡ Ἀραβική πολιτική ἀπεσκόπει εἰς εύρείαν ἐκμετάλλευσιν τοῦ μύθου τῶν ἀλυτρώτων Παλαιστινίων καλλιεργοῦσα παραλλήλως ἐπιμελῶς ἐν ἀποδοτικόν φυτώριον φανατικῶν τρομοκρατῶν.

‘Η διεθνής πολιτική ἐρειδομένη ἐπί τῆς ἀντιθέσεως μεταξύ τῶν δύο ‘Υπερδυνάμεων εύρισκετο ἐν ἀδυναμίᾳ ἔξευρέσεως λύσεως. ‘Η Σοβιετική ναυτική ἐδραίωσις εἰς τὴν Μεσόγειον ἐδημιούργησε πολλά ἐρωτήματα τόσον εἰς τήν ΝΑ πτέρυγα τοῦ NATO δσον καὶ εἰς τάς ‘Ηνωμένας Πολιτείας. Χερσαία μέχρι τοῦδε δύναμις ἡ ΕΣΣΔ εἶχε προσανατολίσει τήν ἄμυναν τοῦ NATO εἰς ἐνδεχομένην χερσαίαν ἐπίθεσιν ἐξ Ἀνατολῶν τόσον διά συμβατικῶν δσον καὶ πυρηνικῶν τακτικῶν δυνάμεων. ‘Η καινοφανής ἀπειλή ἐνός Σοβιετικοῦ στόλου εἰς τὴν Μεσόγειον, δπου τό μόνον ἀντίβαρον εἶναι δ βος στόλος τῶν ΗΠΑ καὶ δπου, ἀτυχῶς, οὐδεμία ἐπαρκῶς ὡργανωμένη καὶ ἰσχυρά ναυτική δύναμις τοῦ NATO ὑφίσταται, ἔθεσεν εἰς τακτικόν καὶ στρατηγικόν κίνδυνον τό «μαλακόν ύπογάστριον» τῆς Εύρωπης.

Τούτου ἔνεκα, ἡ ὑποστήριξις τοῦ Ἰσραὴλ ὑπό τῶν ΗΠΑ ἔδει νά συνεχίζεται διά νά ὑπάρχη εἰς τόν Ἀνατολικόν μυχόν τῆς Μεσογείου ἔν ἰσχυρόν Δυτικόν προπύργιον ἀνθιστάμενον εἰς τήν πλημμυρίδα τῶν σοσιαλιστικοποιουμένων Ἀραβικῶν κρατῶν. Ἡ διαμάχη αὐτή ὠδήγησεν ἀρχικῶν εἰς ὑπερεξοπλισμόν καί τῶν δύο μερῶν καί τελικῶς εἰς τόν πόλεμον τῶν 6 ἡμερῶν.

• • •

עץ חיים היא

Δένδρον ζωῆς εἶναι ἡ Τορά...

(Παροιμ. 3:18)